

คำนำ

เทศบาลตำบลคึกคัก ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ มีภารกิจที่ต้องดำเนินการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น ตามกำลังศักยภาพ และความสามารถของบุคลากรทุกภาคส่วน เพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ

การวางแผนเป็นเครื่องมือหนึ่งในการกำหนดทรัพยากรของหน่วยงาน การบริหาร การจัดการ และการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ไว้ล่วงหน้า เพื่อให้บรรลุซึ่งภารกิจ วัตถุประสงค์ นโยบาย และเป็นกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ด้วยการวางแผนเป็นการพิจารณาและกำหนดแนวทางปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่ปรารถนาเปรียบเสมือนสะพานที่เชื่อมระหว่างปัจจุบันและอนาคต

ดังนั้นเทศบาลตำบลคึกคัก จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสี่ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) ขึ้น เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาของตำบล โดยจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ตำบลคึกคักต่อไป

เทศบาลตำบลคึกคัก

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑.ด้านกายภาพ	๑
๒.ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓.ประชากร	๗
๔.สภาพทางสังคม	๙
๕.ระบบบริการพื้นฐาน	๑๓
๖.ระบบเศรษฐกิจ	๑๕
๗.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น(ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)	๑๘
๘.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๑๙
๙.ทรัพยากรธรรมชาติ	๒๑
๑๐.อื่น ๆ	๒๑
ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)	
๑.สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับและการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๒
๒.ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๕
๓.สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐	๒๖
ส่วนที่ ๓ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
๑.ความสัมพันธ์ระหว่าง แผนพัฒนาระดับมหภาค	๒๙
๒.ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลคึกคัก	๖๙
๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๗๓
ส่วนที่ ๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปีไปสู่การปฏิบัติ	
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๘๖
๒.บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๘๘
ส่วนที่ ๕ การติดตามและประเมินผล	
๑.การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๖๔
๒.การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๖๖
๓.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	๑๖๗
๔.ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๖๘

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๔ ปี

(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

ของ เทศบาลตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑.ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ตำบลคึกคัก เป็นตำบลหนึ่งในจำนวน ๖ ตำบลของอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดพังงา ติดชายฝั่งทะเลอันดามัน

- อยู่ห่างจากจังหวัดพังงาตามทางหลวงหมายเลข ๔(ถนนเพชรเกษม) ระยะทางประมาณ ๘๔ กิโลเมตร
- อยู่ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า ระยะทางประมาณ ๒๔ กิโลเมตร

สำนักงานเทศบาลตำบลคึกคัก ตั้งอยู่เลขที่ ๒๒ หมู่ที่ ๔ ถนนบางตาเทียน ซอยบางหมาก ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕ ไร่

ตำบลคึกคัก มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๙๒,๐๐๙ ไร่ หรือ ๑๔๗.๒๑ ตารางกิโลเมตร

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๘ ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลบางไทร อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

๑.๒.ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของตำบลคึกคัก เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้เป็นประเภทไม้ผลัดใบ ชนิดป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ป่าเขาดิบ ป่าเขาขึ้น บริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตกลงสู่ทะเลอันดามัน

๑.๓.ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของตำบลคึกคัก ตำบลคึกคักตั้งอยู่ทางภาคใต้ฝั่งตะวันตก ซึ่งจะมีภูมิอากาศแตกต่างจากภาคอื่นของประเทศ โดยมีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเมืองร้อน โดยได้รับอิทธิพลของ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งจากอิทธิพลของทิศทางลมและปริมาณน้ำฝน ทำให้สามารถแบ่งฤดูกาลในจังหวัดพังงา ออกเป็น ๒ ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนธันวาคมถึงเดือนเมษายน เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลของลม มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ฝั่งตะวันออก ทำให้เป็นช่วงที่อุณหภูมิเริ่มสูงขึ้นและมีปริมาณ น้ำฝนลดอย่างเห็นได้ชัด

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ประมาณเดือนพฤษภาคมถึงเดือนพฤศจิกายนโดยในช่วงนี้ชายฝั่ง ตะวันตกของภาคใต้ จะได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียเข้าสู่ภาคใต้ เนื่องจากเป็นลมที่พัดผ่านทะเลมาตลอดเป็นมวลอากาศที่มีความชื้นสูง ทำให้ฝนตกชุก

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินของพื้นที่ของพื้นที่ตำบลคึกคักเป็นกลุ่มชุดดินชุดที่ ๖๒ ซึ่งมีลักษณะของดินดังต่อไปนี้

- ▶ **ชุดดิน :** พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (SC : slope complex)
- ▶ **ลักษณะเด่น :** พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่ที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร
- ▶ **ปัญหา :** มีความลาดชันสูงมาก ในพื้นที่ทำการเกษตรจะเกิดการชะล้างพังทลายสูญเสียหน้าดินอย่างรุนแรง ขาดแคลนน้ำและบางพื้นที่อาจพบชั้นหินพื้นหรือเศษหิน กระจัดกระจายอยู่บริเวณหน้าดิน
- ▶ **แนวทางการ ควบปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า แหล่งต้นน้ำลำธาร** ในกรณีที่ต้องนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำเป็นต้องมีการศึกษาดินก่อน เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสมของดินสำหรับการปลูกพืช โดยมีการใช้ประโยชน์ที่ดินในเชิงอนุรักษ์หรือวนเกษตร ในบริเวณพื้นที่ที่เป็นดินลึกและสามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปลูกพืชคลุมดิน ทำแนวรั้วหญ้าแฝกและชุดหลุมปลูกเฉพาะต้น โดยไม่มีการทำลายไม้พื้นล่าง สำหรับในพื้นที่ที่ไม่มีศักยภาพทางการเกษตร ควรรักษาไว้ให้เป็นสวนป่า สร้างสวนป่าหรือใช้ปลูกไม้ใช้สอยโตเร็ว

การแบ่งประเภทของกลุ่มชุดดิน ประเทศไทยจำแนกเป็น ๖๒ ชุดกลุ่มดิน แบ่งเป็น ๒ กลุ่มใหญ่คือ กลุ่มดินในที่ดินและกลุ่มดินในที่ลุ่ม การรู้ลักษณะของกลุ่มดินเป็นประโยชน์คือทำให้สามารถใช้ประโยชน์ของตามลักษณะของดินได้สูงสุด และเกิดการสูญเสียที่น้อยที่สุด นอกจากนี้การตรวจสอบดินควรนำมาใช้ประโยชน์อย่างไร สามารถสอบถามได้จากหมอดินอาสา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และผ่านการอบรมเรื่องลักษณะดิน เช่น กำนันจรัส หลีเจ็ย หรือสอบถามได้จากสถานีพัฒนาที่ดินพังงา ตั้งอยู่อำเภอท้ายเหมือง (ข้อมูลจาก กรมพัฒนาที่ดิน)

๑.๕ ลักษณะของน้ำ

พื้นที่ตำบลคึกคัก มีแม่น้ำลำคลองไหลผ่าน เช่นแม่น้ำคึกคัก ไหลผ่าน หมู่ที่ ๓ และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน แม่น้ำบางหลาโอน เป็นต้น สภาพแม่น้ำในปัจจุบันมีต้นเขินในบางช่วง และที่เป็นปัญหาสำคัญในปัจจุบัน คือปัญหาน้ำเสียอันเกิดจากครัวเรือนและสถานประกอบการในพื้นที่ เช่น โรงแรม ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น เทศบาลตำบลคึกคักได้มีการแก้ไขทั้งระยะสั้นและระยะยาว ในระยะสั้นมีการรณรงค์การบำบัดน้ำทิ้งก่อนการทิ้งน้ำลงสู่แม่น้ำ ลำคลอง ส่วนการแก้ไขระยะยาวคือการก่อสร้างโรงบำบัดน้ำเสีย เพื่อการแก้ไขระยะอย่างยั่งยืนและเป็นระบบ การแก้ไขปัญหาน้ำเน่าเสียส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมที่ดีและเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลคึกคัก มีพื้นที่ป่าไม้ที่สำคัญ ได้แก่ป่าบก และป่าชายเลนบริเวณริมฝั่งทะเลอันดามัน ซึ่งยังคงมีความอุดมสมบูรณ์พอสมควร มีอุทยานแห่งชาติ คืออุทยานแห่งชาติเขาหลัก-ลำรู่

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	หมู่ที่ ๘ ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลบางไทร อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ทะเลอันดามัน

แผนที่แสดงเขตการปกครองของตำบลคึกคัก

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลคึกคักมีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาตำบลคึกคัก เมื่อวันที่อาทิตย์ที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๖ แยกได้ดังนี้

การเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลคึกคัก

ข้อมูลการเลือกตั้ง	จำนวน	หมายเหตุ
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๔,๐๕๔	
- ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	๓,๐๐๘	เป็นร้อยละ ๗๔.๒๐ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรดี	๒,๑๑๑	เป็นร้อยละ ๗๐.๑๘ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรเสีย	๒๙๐	เป็นร้อยละ ๙.๖๔ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	๖๐๗	เป็นร้อยละ ๒๐.๑๘ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลคึกคัก

ข้อมูลการเลือกตั้ง	จำนวน	หมายเหตุ
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๔,๐๔๐	
เขต ๑	๒,๐๘๒	
เขต ๒	๑,๙๕๘	
- ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	๓,๐๐๑	เป็นร้อยละ ๗๔.๒๘ ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
เขต ๑	๑,๕๓๐	
เขต ๒	๑,๔๗๑	

ข้อมูลการเลือกตั้ง	จำนวน	หมายเหตุ
- จำนวนบัตรดี เขต ๑ เขต ๒	๒,๘๘๑ ๑,๔๗๐ ๑,๔๑๑	เป็นร้อยละ ๙๖.๐๐ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรเสีย เขต ๑ เขต ๒	๘๐ ๓๙ ๔๑	เป็นร้อยละ ๒.๖๖ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง
- จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน เขต ๑ เขต ๒	๔๐ ๒๑ ๑๙	เป็นร้อยละ ๑.๓๓ ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากร / หมู่บ้าน

ตารางแสดงจำนวนประชากร จำนวนบ้าน แยกรายหมู่บ้าน
(เปรียบเทียบ ปี ๒๕๕๘ กับ ปี ๒๕๕๙)

หมู่บ้าน	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘			
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลัง)
หมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป	๓๘๕	๓๗๔	๗๕๙	๔๗๐
หมู่ที่ ๒ บ้านบางขะ	๓๘๔	๓๘๙	๗๗๓	๔๕๓
หมู่ที่ ๓ บ้านคึกคัก	๕๘๙	๖๐๘	๑,๑๙๗	๗๔๐
หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก	๗๔๓	๖๘๙	๑,๔๓๒	๙๘๕
หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง	๔๖๒	๔๘๖	๙๔๘	๘๓๑
หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียง	๑๘๓	๑๗๐	๓๕๓	๑,๓๗๕
หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน	๒๑๐	๒๒๕	๔๓๕	๕๔๙
รวม	๒๙๕๖	๒,๙๔๑	๕,๘๙๗	๕,๗๐๓

ที่มา ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน อำเภอตะกั่วป่า กรมการปกครอง ณ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

หมู่บ้าน	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙			
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	ครัวเรือน (หลัง)
หมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป	๓๙๙	๓๘๓	๗๘๒	๔๗๒
หมู่ที่ ๒ บ้านบางขะ	๔๐๐	๓๙๔	๗๙๔	๗๘๑
หมู่ที่ ๓ บ้านคึกคัก	๖๑๐	๖๒๖	๑,๒๓๖	๑,๐๓๗
หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก	๗๕๕	๗๐๑	๑,๔๕๖	๘๘๐
หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง	๔๘๓	๔๙๑	๙๗๔	๑,๔๒๘
หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียง	๑๙๓	๑๗๒	๓๖๕	๕๙๔
หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน	๒๐๘	๒๓๕	๔๔๓	๗๘๒
รวม	๓,๐๔๘	๓,๐๐๒	๖,๐๕๐	๕,๙๗๔

ที่มา ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน อำเภอตะกั่วป่า กรมการปกครอง ณ เดือน มีนาคม ๒๕๕๙

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรในตำบลคึกคักจำแนกตามช่วงอายุ ดังนี้

วัย	ชาย	หญิง	หมายเหตุ
จำนวนประชากรเยาวชน	๘๑๘	๖๖๗	อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี
จำนวนประชากร	๑๘๖๕	๑๙๔๓	อายุ ๑๘-๖๐ ปี
จำนวนประชากรสูงอายุ	๓๙๖	๓๘๗	อายุมากกว่า ๖๐ ปี
รวม (ทั้งหมด ๖,๐๗๖)	๓,๐๗๙	๒,๙๙๗	

ข้อมูลจากข้อมูลทะเบียนตะกั่วป่า ของเดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๙

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

การศึกษา

ตำบลคึกคัก มีโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งให้บริการแก่ประชาชนในตำบล จำนวน ๓ แห่ง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขยายโอกาส จำนวน ๑ แห่ง และมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง ดังนี้

๑. โรงเรียนบ้านปากวิปมิตรภาพที่ ๑๒๔ ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมพะงา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป

ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๙)

- ๑) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร จำนวน ๑ คน
- ๒) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน จำนวน ๘ คน
- ๓) ครูอัตราจ้าง จำนวน ๓ คน
- ๔) จำนวนนักเรียนแยกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)		รวม
	ชาย	หญิง	
อนุบาล ๑	๕	๐	๕
อนุบาล ๒	๙	๑๘	๒๗
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๑๓	๘	๒๑
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๙	๖	๑๕
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๔	๓	๗
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๔	๗	๑๑
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๔	๓	๗
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๕	๓	๘
รวม	๕๘	๔๘	๑๐๖

๒. โรงเรียนบ้านบางเนียง ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม พังงา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง

ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม ๒๕๕๙)

- ๑) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร จำนวน ๑ คน
- ๒) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน จำนวน ๙ คน
- ๓) ครูอัตราจ้าง จำนวน ๔ คน
- ๔) จำนวนนักเรียนแยกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)		รวม
	ชาย	หญิง	
อนุบาล ๑	๑๔	๑๐	๒๔
อนุบาล ๒	๒๐	๑๕	๓๕
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๑๓	๑๕	๒๘
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๑๐	๑๔	๒๔
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๑๔	๑๖	๓๐
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๑	๑๒	๒๓
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๐	๑๑	๒๑
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๔	๕	๑๙
รวม	๑๐๖	๙๘	๒๐๔

๓. โรงเรียนวัดคมนียเขต ให้การบริการด้านการศึกษาระดับประถมศึกษา – มัธยมศึกษาโอกาส สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม พังงา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก

ข้อมูลด้านการศึกษาของโรงเรียน (ข้อมูล ณ เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๕๙)

- ๑) ครู/อาจารย์ ระดับผู้บริหาร จำนวน ๑ คน
- ๒) ครู/อาจารย์ ระดับผู้สอน จำนวน ๑๕ คน
- ๓) ครูอัตราจ้าง จำนวน ๔ คน
- ๔) จำนวนนักเรียนแยกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวนนักเรียน (คน)		รวม
	ชาย	หญิง	
อนุบาล ๑	๑๖	๑๔	๓๐
อนุบาล ๒	๑๘	๑๗	๓๕
ประถมศึกษาปีที่ ๑	๒๐	๒๕	๔๕
ประถมศึกษาปีที่ ๒	๑๕	๑๕	๓๐
ประถมศึกษาปีที่ ๓	๑๙	๒๓	๔๒
ประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๙	๒๔	๔๓
ประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๕	๒๕	๔๐
ประถมศึกษาปีที่ ๖	๒๕	๑๒	๓๗
มัธยมศึกษาปีที่ ๑	๑๕	๑๑	๒๖
มัธยมศึกษาปีที่ ๒	๒๐	๙	๒๙
มัธยมศึกษาปีที่ ๓	๑๓	๑๑	๓๔
รวม	๑๙๕	๑๘๖	๓๘๑

๔. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลคึกคัก ให้การบริการด้านการศึกษาระดับก่อนวัยเรียน สังกัดเทศบาลตำบลคึกคัก ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก

ข้อมูลด้านการศึกษาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๕๙)

๑) นักวิชาการศึกษา	จำนวน	-	คน
๒) ครูผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	๒	คน
๓) ผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	๑	คน
๓) พนักงานจ้างทั่วไป	จำนวน	๒	คน
๔) พนักงานจ้างเหมา	จำนวน	๓	คน
๕) จำนวนนักเรียน	จำนวน	๖๖	คน
โดยแยกเป็น			
ชาย	จำนวน	๔๖	คน
หญิง	จำนวน	๒๐	คน

๕. ศูนย์คริสเตียน มอนเทสซอรี พรีสกูล (สถานศึกษาปฐมวัย) ให้บริการด้านการศึกษา ระดับก่อนวัยเรียน (๒-๔ ขวบ) ระดับก่อนวัยเรียน (๒-๕ ขวบ) ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก ซึ่งมีครูดูแลเด็ก เจ้าหน้าที่ และผู้บริหารจำนวน ๗ คน มีนักเรียน จำนวน ๓๗ คน

๔.๒ สาธารณสุข

การสาธารณสุข

ในเขตตำบลคึกคัก มีสถานบริการด้านสาธารณสุข ดังนี้

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลคึกคัก ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก มีเจ้าหน้าที่ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพฯ จำนวน ๙ คน ดังนี้

นักวิชาการสาธารณสุข	จำนวน	๑	คน
พยาบาลวิชาชีพ	จำนวน	๔	คน
เจ้าพนักงานสาธารณสุข (แพทย์แผนไทย)	จำนวน	๑	คน
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	จำนวน	๑	คน
เจ้าพนักงานธุรการ	จำนวน	๑	คน

ให้บริการเฉพาะผู้ป่วยนอกและบริการงานส่งเสริมสุขภาพแก่ประชาชน และมีอาสาสมัคร สาธารณสุขประจำหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลคึกคักทั้งสิ้น ๑๑๕ คน

๒. คลินิกแพทย์	จำนวน	๘	แห่ง
๓. ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน	๗	แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

สรุปสถิติฐานความผิดคดีอาญา (คดีอาญา ๔ กลุ่ม ยกเว้นคดียาเสพติด)

ประเภทความผิด	จำนวนคดีที่รับแจ้ง (พ.ศ.๒๕๕๖)	จำนวนคดีที่รับ แจ้ง(พ.ศ.๒๕๕๗)	จำนวนคดีที่รับแจ้ง (พ.ศ.๒๕๕๘)
๑.ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกายและเพศ	๙	๗	๕
๒.ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	๒๓	๑๕	๑๗
๓.ความผิดฐานความผิดพิเศษ เช่น พ.ร.บ ลิขสิทธิ์	๙	๑๖	๑๔
๔.ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๔๔	๕๑	๕๗
รวม	๘๕	๘๙	๙๓

๔.๔ ยาเสพติด

สถิติเกี่ยวกับคดียาเสพติดในพื้นที่ตำบลคึกคักในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเขาหลัก ดังต่อไปนี้

ยาเสพติด	จำนวนคดีที่รับ แจ้ง(พ.ศ.๒๕๕๖)	จำนวนคดีที่รับ แจ้ง(พ.ศ.๒๕๕๗)	จำนวนคดีที่รับ แจ้ง(พ.ศ.๒๕๕๘)
ผลิต	๐	๙	๑๙
นำเข้า	๐	๐	๐
ส่งออก	๐	๐	๐
จำหน่าย	๗	๑๓	๑๗
ครอบครอง เพื่อจำหน่าย	๕	๔	๒๔
ครอบครอง	๒๗	๔๓	๕๑
เสพยาเสพติด	๑๒	๑๑	๙
อื่นๆ	๑	๑	๐
รวม	๕๒	๘๑	๑๒๐

จากสถิติคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลคึกคัก คดีเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งนี้เนื่องจากพื้นที่ตำบลคึกคักเป็นพื้นที่การท่องเที่ยวทำให้มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างรวดเร็ว และเยาวชนในพื้นที่มีฐานะการเงินที่ดี เนื่องจากการประกอบอาชีพ

อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีมาตรการในการแก้ไขปัญหา ป้องกัน ปรามปราย เช่น สถานีตำรวจเขาหลัก ฝ่ายปกครอง อำเภอตะกั่วป่า รวมทั้งเทศบาลตำบลคึกคักมีโครงการต่างๆในการ รณรงค์ป้องกันปัญหายาเสพติด ซึ่งจะต้องดำเนินการต่อไป เพื่อให้การป้องกันปัญหาเสพติดมีประสิทธิภาพต่อไป

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลคึกคักได้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพซึ่งได้รับการอุดหนุนจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เทศบาลได้มีเบิกจ่ายเงิน ดังต่อไปนี้

๑. เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน ๗๒๕ คน เป็นจำนวนเงิน ๕,๘๕๑,๖๐๐ บาท
๒. เบี้ยยังชีพผู้พิการ จำนวน ๑๑๘ คน เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๒๐,๐๐๐ บาท
๓. เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๓ คน เป็นจำนวนเงิน ๑๙,๐๐๐ บาท

การจ่ายเบี้ยยังชีพทำให้ ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ (ที่มา งานสวัสดิการสังคม เทศบาลตำบลคึกคัก)

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑. การคมนาคมขนส่ง

การเดินทางของตำบลคึกคัก เป็นการคมนาคมทางบกมีทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมต่อระหว่างอำเภอตะกั่วป่าและอำเภอท้ายเหมือง และเป็นถนนสายหลักที่ใช้เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านด้วย โดยมีถนนซอยแยกจากถนนสายหลักเข้าหมู่บ้านได้อย่างสะดวก ซึ่งมีทั้งถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนลาดยาง และถนนลูกรัง

การบริการรถโดยสารประจำทาง ในพื้นที่ตำบลคึกคักมีรถโดยสารประจำทางที่วิ่งผ่านตำบลคึกคัก และจอดรับส่งผู้โดยสารตลอดทางทั้งวัน จำนวนหลายสายทาง ได้แก่ รถประจำทางที่วิ่งไปยังอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดภูเก็ต ชุมพร กระบี่ สุราษฎร์ธานี กรุงเทพมหานคร เป็นต้น

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลคึกคักมีไฟฟ้าเข้าถึงให้บริการภายในตำบลทุกหมู่บ้าน ทั้งตำบลมีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ ๙๗ อีกประมาณร้อยละ ๓ เป็นบ้านที่ยังไม่มีไฟเนื่องจากเป็นบ้านที่สร้างใหม่ และอยู่ห่างไกลชุมชน

๕.๓ การประปา

ตำบลคึกคัก มีระบบประปา ดังนี้

ระบบประปาผิวดิน

๑. ระบบประปาผิวดิน หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๒ มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๑๙๖ หลังคาเรือน หมู่ที่ ๓ มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๑๙๘ หลังคาเรือน และหมู่ที่ ๔ มีผู้ใช้น้ำจำนวน ๒๐๓ หลังคาเรือน รวมจำนวน

ผู้ใช้น้ำ ๕๕๗ หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก กำลังการผลิต ๓๐ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง อัตราการจ่ายน้ำ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน

๒. ระบบประปาผิวดิน หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๓, หมู่ที่ ๕ จำนวนผู้ใช้น้ำ ๕๔๓ หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก กำลังการผลิต ๕๐ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง (๒ เครื่อง) อัตราการจ่ายน้ำ ๑,๑๐๗ ลูกบาศก์เมตร/วัน

๓. ระบบประปาผิวดิน หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียง ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๖ จำนวนผู้ใช้น้ำ ๒๒๕ หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคักกำลังการผลิต ๑๐ ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง (๒ เครื่อง) อัตราการจ่ายน้ำ ๒๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน

ระบบประปาอบาตาล

๑. ระบบประปาอบาตาล (หอดัง) หมู่ที่ ๑ บ้านปากวีป ควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๑ (ซอยปากวีป - ดอกแดง) จำนวนผู้ใช้ ๑๕ หลังคาเรือน องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคักก่อสร้างและมอบให้หมู่บ้านเป็นผู้ดูแล

๒. ระบบประปาอบาตาล หมู่ที่ ๒ บ้านพักถาวรบางขะยะควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๒ บริเวณบ้านพักถาวร มีไว้เพื่อสำรองในกรณีที่ประปาจากหมู่ที่ ๔ ขาดชั่วคราว อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก

๖. ระบบประปาอบาตาล (หอดัง) หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียงควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๖ จำนวนผู้ใช้น้ำ ๓๐ หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก (ปัจจุบันใช้งานไม่ได้)

๗. ระบบประปาอบาตาล (หอดัง) หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอนควบคุมการจ่ายน้ำในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๗ จำนวนผู้ใช้น้ำ - หลังคาเรือน อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลคึกคัก (ปัจจุบันใช้งานไม่ได้)นอกจากนี้ ยังมีระบบประปาให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ แต่อยู่ในความดูแลของหมู่บ้านหรือกลุ่มใช้น้ำต่าง ๆ ดังนี้

๑. ระบบประปาอบาตาล หมู่ที่ ๔ ซอยทุ่งขมิ้น จำนวนผู้ใช้น้ำ ๖๐ หลังคาเรือน (ปัจจุบันใช้งานไม่ได้)

๒. ระบบประปาอบาตาล หมู่ที่ ๔ บ้านพักถาวรธนารักษ์ บ้านถาวรบางขะยะ จำนวนผู้ใช้น้ำ ๔๖ หลังคาเรือน

๓. ระบบประปาอบาตาล หมู่ที่ ๕ ซอยน้ำตกโดนช่องฟ้า จำนวนผู้ใช้น้ำ ๔๐ หลังคาเรือน

๕.๔ โทรศัพท

ตำบลคึกคักมีสำนักงานบริการด้านระบบสื่อสารโทรคมนาคม จำนวน ๒ บริษัท ดังนี้

๑. สำนักงานบริการลูกค้า กสท. ตะกั่วป่า (CAT) บริษัท กสท. โทรคมนาคมจำกัด (มหาชน) เลขที่ ๕๖/๑๐๖ - ๑๐๗ หมู่ที่ ๕ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

๒. สำนักงานบริการลูกค้า ทีโอที บริษัท TOT จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๕๖/๑๒๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ซึ่งทั้ง ๒ บริษัท เป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวง ICT เปิดให้บริการด้าน

- โทรศัพท์ระหว่างประเทศ

- อินเทอร์เน็ต

- โทรศัพท์ไร้สายในประเทศ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๗๖-๔๔๓๕๐๑-๔ กด ๔๓๘๐

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ตำบลคึกคักมีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (สาขาย่อยเขาหลัก) จำนวน ๑ แห่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขตะกั่วป่า ซึ่งได้เปิดทำการในปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๖.ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

พื้นที่เกษตรกรรม รวม ๓๓,๙๑๑ ไร่ ส่วนใหญ่ประชาชนจะประกอบอาชีพทำสวนยางพารา สวนปาล์ม สวนผลไม้ต่าง ๆ เช่น ทุเรียน มังคุด ลองกอง เงาะ มะพร้าว จำปาตะ เป็นต้น และเลี้ยงสัตว์

๖.๒ การปศุสัตว์

สำหรับการทำการปศุสัตว์ในพื้นที่ตำบลคึกคัก เป็นการเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้ในการบริโภคในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ หากผลิตเหลือจากการบริโภคในครัวเรือน จะส่งจำหน่ายในพื้นที่หรือพื้นที่ใกล้เคียงบ้าง สำหรับสัตว์ที่นิยมเลี้ยง เช่น ไก่ เป็ด สุกร เป็นต้น

๖.๓ การบริการ

ในอดีตพื้นที่ตำบลคึกคักเป็นพื้นที่ทำการเกษตร และทำการประมง การประกอบอาชีพด้านการบริการมีไม่มากนัก เมื่อการท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วในพื้นที่อันเนื่องมาจากพื้นที่ตำบลคึกคักมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สวยงามและอุดมสมบูรณ์ ประชาชนในพื้นที่ได้ประกอบอาชีพด้านการบริการเพิ่มมากขึ้น เช่น การบริการนำเที่ยว บริการด้านการขนส่ง ทำให้เศรษฐกิจในพื้นที่มีการขยายตัว และมีประชาชนอพยพเข้ามาประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น

๖.๔ การท่องเที่ยว

เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศของตำบลคึกคัก เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปยังทิศใต้ มีพื้นที่ป่าไม้ และมีชายฝั่งทะเลเป็นลักษณะหาดทรายขาวเป็นแนวยาวตลอดตำบล จึงทำให้ตำบลคึกคักมีความอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวที่สวยงาม อันได้แก่ ป่าเขา น้ำตก ชายฝั่งทะเลที่สวยงาม และแหลมปะการัง ด้วยลักษณะเช่นนี้ จึงทำให้เกิดการท่องเที่ยวขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบกับภาคเอกชนได้เข้ามาลงทุนในธุรกิจการท่องเที่ยว เช่น การก่อสร้างโรงแรม สาธารณูปโภคที่รองรับนักท่องเที่ยว ทำให้อัตราการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่คึกคักมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ส่งผลดีต่อเศรษฐกิจ และทำให้มีการย้ายแรงงานของคนในภูมิภาคต่างๆ เพิ่มขึ้น รวมทั้งแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน

แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของตำบลคึกคัก มีดังต่อไปนี้

๑. **น้ำตกสายรุ้ง** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายปากวิป-ดอกแดง และแยกเข้าถนน คสล.ไปจนถึงน้ำตก เป็นน้ำตกขนาดเล็ก สูงประมาณ ๒๐ เมตร ฤดูฝน น้ำจะเต็มหน้าผา มีแอ่งน้ำสามารถเล่นน้ำได้ ฤดูแล้งน้ำจะน้อย

๒. **แหลมปะการัง** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๒ บ้านบางขยะ ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายแหลมปะการัง เป็นแหลมขนาดเล็กซึ่งมีซากปะการังหลายชนิดกองทับถมกันเป็นแนวยาวยื่นลงไปในทะเลในลักษณะแหลมชาวบ้านจึงเรียกว่าแหลมปะการัง เวลान้ำแห้ง สามารถเดินลงไปได้จนสุดปลายแหลม

๓. **ชายหาดคึกคัก** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ บ้านคึกคัก ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายชายทะเลคึกคัก เป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาวที่สวยงามมาก

๔. **น้ำตกโตนช่องฟ้า** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก-ลำรู่ การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายน้ำตกโตนช่องฟ้า เป็นน้ำตก ขนาดใหญ่ ไหลจากผา หินลาดลดหลั่นลงมา ๗ ชั้น ที่แหวดล้อมไปด้วยป่าดงดิบ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นิยมขึ้นไปเพียงชั้นที่ ๔ ช่วงที่น้ำตกสวยและน่าเที่ยวชมที่สุดคือช่วงเดือนธันวาคม-มกราคมเพราะมีน้ำมากและไม่มีอันตรายจากน้ำหลาก

๕. **ชายหาดบางเนียง** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษม และแยกเข้าถนนสายชายทะเลบางเนียง เป็นหาดทรายขาวเป็นแนวยาว ที่สวยงามมาก

๖. **เรือ ต.๘๑๓** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๖ บ้านบางเนียง เป็นเรือของตำรวจน้ำซึ่งถวายเป็นการอารักขา เมื่อเกิดคลื่นยักษ์สึนามิ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๗ ถูกคลื่นยักษ์พัดพามาเกยตื้นบนพื้นดินห่างจากชายทะเล ประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร ปัจจุบันเป็นจุดท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของตำบล ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะมาเยี่ยมชมและถ่ายรูปเป็นที่ระลึก

๗. **หาดนางทอง** ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน ติดกับทะเลอันดามันการเดินทางสู่แหล่งท่องเที่ยว ใช้ถนนเพชรเกษมและแยกเข้าถนนสายนางทอง เป็นชายหาดที่สวยงามมีหินนางทองก้อนใหญ่อยู่กลางทะเล เวลान้ำแห้ง สามารถเดินลงไปยังก้อนหินนางทองได้

๘. **ชายหาดเขาหลัก** ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า ๒๘ กิโลเมตร อยู่ในเขตอุทยานเขาหลัก - ลำรู่ ติดกับทะเลอันดามัน การเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวใช้ถนนเพชรเกษม ซึ่งเป็นถนนสายหลัก เชื่อมต่อระหว่างอำเภอตะกั่วป่า-อำเภอท้ายเหมือง ชายหาดเขาหลักแห่งนี้มีที่ทำการอุทยานเขาหลัก - ลำรู่ ตั้งอยู่

๙. **วัดคมนิยเขต (วัดคึกคัก)** ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก ห่างจากอำเภอตะกั่วป่า ๒๕ กิโลเมตร เป็นวัดที่เป็นศูนย์รวมจิตใจและศุนย์รวมความศรัทธาของชาวตำบลคึกคัก

๑๐. ศาลเจ้าพ่อเขาหลัก ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๗ บ้านบางหลาโอน ซึ่งเป็นศาลที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านให้ความเคารพนับถือ และเชื่อว่าเจ้าพ่อเขาหลักจะคุ้มครองให้ความปลอดภัยในการใช้ถนนนี้ ตรงกันข้ามกับศาลเจ้าพ่อเขาหลักเป็นที่ทำการอุทยานเขาหลักลำรู่ จะเป็นชายทะเลซึ่งเป็นหาดทรายกว้างและหินก้อนใหญ่น้อยเรียงรายอย่างสวยงามจำนวนมาก บรรยากาศเหมาะกับการพักผ่อน สามารถเล่นน้ำและชมพระอาทิตย์ตก ยามเย็นได้

๑๑. อุทยานเขาหลัก-ลำรู่ ตั้งอยู่ที่บริเวณชายหาดเขาหลัก มีพื้นที่ประมาณ ๑๕๐ ตารางกิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ในอำเภอเมือง อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกะปง ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ ๖๖ ของประเทศไทย สถานที่ทำการอุทยานตั้งอยู่ หมู่ที่ ๗ ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

๖.๖ อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมในพื้นที่ตำบลคึกคัก ส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องจาก พื้นที่ตำบลคึกคักมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์ ประชาชนในพื้นที่และผู้คนที่อพยพจากที่ต่างๆ จึงประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว ส่งผลให้พื้นที่ตำบลคึกคักมีสภาพเศรษฐกิจที่ดี

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

เทศบาลตำบลคึกคักมีสถานประกอบการในพื้นที่ ดังนี้

๑. ร้านค้าทั่วไป	ประมาณ	๒๒๐	แห่ง
๒. ปั้มน้ำมันและก๊าซ	จำนวน	๑	แห่ง
๓. โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล	จำนวน	๙๙	แห่ง
๔. ธนาคาร/สถานที่รับแลกเปลี่ยนเงินตรา	จำนวน	๘/๗	แห่ง

๖.๘ แรงงาน

แรงงานที่ประกอบอาชีพในพื้นที่ จะประกอบไปด้วย แรงงานจากประชาชนในพื้นที่และแรงงานที่อพยพเข้ามาประกอบอาชีพ ซึ่งส่วนใหญ่จะเข้ามาประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวและการบริการ นอกจากนี้จะเป็นแรงงานจากต่างด้าว ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานจากชาวเมียนมาร์ อันเนื่องมาจากมีพรมแดนที่ใกล้กัน ประกอบกับค่าแรงของประเทศไทยมีอัตราที่สูงกว่าประเทศเมียนมาร์ ทำให้มีชาวเมียนมาร์นิยมเข้ามาประกอบอาชีพในพื้นที่ นอกจากนี้ก็มี ลาว กัมพูชา เป็นต้น

๗. เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

ประวัติและความเป็นมา ของตำบลคึกคัก

ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา มีเรื่องเล่ากันว่า เมื่อครั้งพระสังข์แข่งตีคลีกับพระอินทร์ ซึ่งแปลงกายมา ตีคลีขนาดใหญ่ไปตกอยู่บนพื้นดิน ชาวบ้านผ่านไปมาได้ยินเสียงลูกคลีดัง “ กุกกัก ” จนเป็นที่โจษขานและเรียกบริเวณนี้ว่า “ คูกคัก ” มีอยู่ครั้งหนึ่งมีผู้คนพากันมาดูลูกคลี ลูกคลีก็จะกลิ้งไล่คนแต่ไม่ทำร้าย ต่อมามีคนพบลายแทงว่า ลูกคลีนี้มีสมบัติมหาศาลถ้าต้องการให้หาผู้หญิงพรหมจารีมาเปลือยกายขวางทางลูกคลีก็จะแตกออกมาเป็นทองคำ แต่พอเข้าไปหยิบทองคำนั้นก็หายไปบนดินจนหมด ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อใหม่เนื่องจากคำเดิมฟังแล้วไม่ดี จึงเปลี่ยนมาเป็น “ คึกคัก ” มาจนถึงปัจจุบัน (ที่มา : เอกสารพิธีเปิดอาคารสถานีอุตุวิทยามหาวิทยาลัยพังงา, ๒๕ ก.ค. ๒๕๔๙)

จากการบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ในตำบลคึกคัก พื้นที่ตำบลคึกคักในอดีตมีสะพานข้ามคลองแห่งหนึ่งซึ่งมีโขดหินขนาดใหญ่จำนวนมาก เมื่อมีน้ำหลากทำให้เกิดเสียงดังของน้ำ ที่ไหลเซาะผ่านโขดหินเสียงดัง “คลุกคลัก คลุกคลัก” ตลอดเวลา แต่ด้วยเพราะชนพื้นเมืองของพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นคนจีน และคนไทยเชื้อสายจีน ทำให้ออกเสียงเรียกไม่ชัด โดยออกเสียงเป็น “คูกคัก คูกคัก” จึงเป็นที่มาของการเรียกชื่อของตำบลแห่งนี้ว่า “คูกคัก” ต่อมาในสมัยรัฐบาลของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้มีนโยบายจะชำระเรื่องราวต่างๆ ที่ยังไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ให้มีระบบระเบียบตามแบบแผน ในปี พ.ศ. ๒๔๘๙ ขุนมสังสวัสดิ์ เห็นว่า ชื่อเดิม “คูกคัก” ไม่ค่อยเป็นมงคลเพราะมีคำว่า “คูก” อยู่ด้วย จึงเปลี่ยนชื่อจาก “คูกคัก” มาเป็น “คึกคัก” นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

๗.๒ ข้อมูลด้านการเกษตร

การประกอบอาชีพเกษตรกรรมในพื้นที่ ได้แก่ การทำยางพารา การทำสวนปาล์ม นอกจากนี้ตำบลคึกคักมีการปลูกพืชผัก ไม้ผลอื่นๆ

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ตำบลคึกคักมีทรัพยากรธรรมชาติที่ค่อนข้างสมบูรณ์ มีแหล่งน้ำที่สำคัญต่อการเกษตรกรรม

๑. ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำผิวดิน ใช้ประโยชน์ในทางเกษตรกรรม ดังนี้

- ๑) คลองปากวีป
- ๒) คลองเขาบ้า
- ๓) คลองพรุไทร
- ๔) คลองคึกคัก
- ๕) คลองบางเนียง
- ๖) คลองบางหลาโอน
- ๗) แหล่งน้ำจากชุมชนเมืองเก่า มี ๔ แห่ง ใช้เป็นแหล่งน้ำประปาผิวดิน ๓ แห่ง

ระบบชลประทาน

มีฝ่ายชลประทาน (ฝายน้ำล้น) เพื่อการเกษตรซึ่งกรมชลประทานได้ก่อสร้างและมอบให้ อบจ.พังงา รับผิดชอบดูแลรักษา ใช้ประโยชน์ในทางเกษตรกรรมและอุปโภค

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ตำบลคึกคักมีแหล่งน้ำธรรมชาติ ลำน้ำ, ลำห้วย ๖ สาย บึง, หนองและอื่น ๆ ๖ แห่ง

แหล่งน้ำสร้างขึ้น

ตำบลคึกคักมีแหล่งน้ำสร้างขึ้น ฝาย ๒ แห่ง บ่อน้ำตื้น ๕๙๐ แห่ง บ่อบาดาล ๘ แห่ง ประปาหมู่บ้าน
ผิวดิน ๓ แห่ง ถังเก็บน้ำฝน ๑ แห่ง

๘. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนในตำบลคึกคักส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๙๒.๕๕ นอกจากรับนับถือศาสนาอื่น เช่น คริสต์
อิสลาม

มีวัดจำนวน ๓ แห่ง และสำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง และโบสถ์ จำนวน ๑ แห่ง ดังนี้ คือ

๑. วัดคมนิยเขต	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก
๒. วัดพนัสนิคม	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง
๓. วัดป่าโพธิวิหาร	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๕ บ้านบางเนียง
๔. สำนักสงฆ์บ้านปากวิป	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๑ บ้านปากวิป
๕. โบสถ์คริสต์จักรพักพิง	ตั้งอยู่ในหมู่ที่ ๔ บ้านคึกคัก

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลคึกคักมีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณ ถึงปัจจุบันคือ

๑. ประเพณีลอยเรือแพ เป็นประเพณีที่ถือปฏิบัติกันมาในหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๒ ตำบลคึกคัก ไม่ปรากฏหลักฐาน
แน่ชัดว่าเริ่มตั้งแต่เมื่อใด **จัดขึ้นในวันที่ ๑ มกราคม** ซึ่งเป็นวันปีใหม่ของทุกปี เป็นวันลอยเรือ โดยมีความเชื่อว่าการ
ลอยเรือเป็นการสะเดาะเคราะห์ทำให้ทุกข์โศกโรคภัย สิ่งไม่ดี เคราะห์ร้ายต่าง ๆ ในชีวิตหลุดพ้นไป มีการตัดเล็บ ตัดผม
เศษเสื้อผ้า ใส่ลงเรือลอยไปในทะเล โดยเรือจะทำจากไม้ไผ่ ทำเป็นโครงหรือใช้วัสดุที่มีน้ำหนักเบาและลอยน้ำได้ จากนั้น
ใช้กระดาษที่มีสีล้นต่าง ๆ ตกแต่งตัวเรือให้สวยงาม เรือมักมีขนาดยาวประมาณ ๔ - ๕ เมตร มีท่อนทำด้วยโพงหรือไม้ไผ่
ป้องกันไม่ให้เรือจม ซึ่งในประเพณีลอยเรือจะมีการประกอบพิธีสงฆ์ด้วย และในปัจจุบันในพื้นที่ตำบลคึกคักยังคงมีชาว
ไทยและชาวไทยใหม่ (ชาวเล) สืบสานประเพณีนี้ โดยจัดขึ้นในวันที่ ๑ มกราคมของทุกปี

๒. ประเพณีกินเจ ภาษาถิ่นเรียกว่า “กินผัก” ภาษาจีนเรียกว่า “เจ็ยะฉ่าย” ถือเป็นประเพณีหนึ่งของชาวจีนที่
ตกเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนตำบลคึกคัก มีวัตถุประสงค์เพื่อชำระร่างกายและจิตใจให้สะอาด บริสุทธิ์ ปฏิบัติตน
อยู่ในศีลธรรม นุ่งขาว ห่มขาว ไม่กินเนื้อสัตว์และของคาว จะจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี ๙ วัน ๙ คืน ในงานจะมี
การอัญเชิญเทพเจ้าต่าง ๆ เข้ามาในร่างทรง ก่อนเริ่มพิธีหนึ่งวันจะมีการทำความสะอาดศาลเจ้า ภาษาถิ่นเรียกว่า “อ๋าม”
และบ้านเรือน หน้าศาลเจ้าจะทำพิธียกเสาโกเต้ง เป็นเสาไม้สูงแขวนโคมไฟ ๙ ดวง หมายถึงเทพเจ้าอุปเคราะห์
๙ พระองค์ ใช้น้ำมันมะพร้าว/น้ำมันพืชเป็นเชื้อเพลิงตลอด ๙ วัน ซึ่งปัจจุบันตำบลคึกคักมีศาลเจ้าในพื้นที่ ๑ แห่ง คือ
ศาลเจ้าบุณฑ่าง ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๓ บ้านโนนบ้าน

๓. ประเพณีวันสารทเดือนสิบ ตรงกับวันแรม ๑๕ ค่ำ เดือนสิบของทุกปีจะมีการทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษ บุพการี ญาติมิตร ผีเปรต ตลอดจนเจ้ากรรมนายเวรที่ล่วงลับไปแล้ว มีความเชื่อกันว่าผู้ที่ล่วงลับจะมีโอกาสกลับมารับส่วนบุญจากญาติพี่น้องที่ยังมีชีวิตอยู่ชาวบ้านจะไปทำบุญที่วัดใกล้บ้านหรือวัดที่ฝังหรือเผาบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว จะมีการจัดเตรียมดอกไม้ธูปเทียนของทำบุญเลี้ยงพระทั้งอาหารคาวหวาน ขนมต่าง ๆ เช่น ขนมเทียน ขนมต้ม ขนมท่อนใต้ ขนมดอกไม้ ขนมลา ขนมห่อ ฯลฯ ซึ่งขนมเหล่านี้ล้วนมีความหมายต่อการทำบุญวันสารททั้งสิ้น จะมีพิธีทางศาสนา คือ การสวดมนต์ไหว้พระ ฟังธรรมเทศนา ถวายสังฆทาน และนำอาหารใส่กระถาง หลังสวดน้ำบั้งสุกุลเสร็จชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะเข้ามาแย่งชิงอาหารที่ตั้งไว้ที่ร้านเปรต เรียกว่า “การชิงเปรต” อาหารคาวหวานที่ชิงได้ชาวไทยใหม่จะนำไปเช่นไหว้พ่อตา (ปู่ ย่าตา ยาย ที่ล่วงลับไปแล้ว) ก่อนจะนำไปบริโภค

๔. ประเพณีขอส่วนบุญเดือนสิบ ในช่วงเดือนสิบหรือประมาณเดือนสิบของทุกปี ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะไปรับบริจาคข้าวปลาอาหารจากวัดต่าง ๆ หรือที่เรียกว่าการชิงเปรต เพื่อจะได้นำมาเช่นไหว้บูชาพ่อตา (ตาสาย) ให้คุ้มครองรักษาอย่าได้มีโรคภัยไข้เจ็บในบ้าน อาหารต่าง ๆ ที่ได้ นำตั้งบูชาตายายก่อนที่จํานำไปบริโภค หากฝ่าฝืนเชื่อว่าจะถูกตายายทำโทษ

๕. ประเพณีหาบคอน จะกระทำในช่วงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสะเดาะเคราะห์ล้างบาปไปจากตัว ครัวเรือน โดยชาวไทยใหม่ (ชาวเล) จะนำของแห้งรวมใส่ในถุงนอกจากนั้นจะมีการตัดผม ตัดเล็บ ตัดเสื้อผ้า ใส่รวมไปด้วย นำมาผูกกับคอนห้อยลงมา แล้วหาบไปไว้ที่ชายหาด เชื่อว่าได้นำความทุกข์โศกโรคภัยเคราะห์ร้ายฝากทิ้งไปกับน้ำให้พ้นจากตัวและครอบครัว

๖. ประเพณีไหว้พ่อตา จะกระทำในช่วงเดือน ๔ เป็นการบูชาพ่อตา (ตายาย) หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้องรักษาเพื่อเป็นสิริมงคล ให้นำพาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้าให้แก่ครอบครัว โดยถือเป็นการแก้บน มีการทำพิธี ๒ ช่วง ช่วงแรกจะไหว้พ่อตาในป่าโดยใช้บริเวณร่มไม้ในการทำพิธีทำร้าน ตั้งของเช่นไหว้บูชาประกอบด้วย ไก่ปิ้ง (ไก่บ้าน) ๑ ตัว , เต่า ๑ ตัว , ข้าวหลาม, บอนหยวก(บอนดำ), เหนียว, น้ำกะทิ , เลือดไก่ , ชาวไทยใหม่ (ชาวเล) ประมาณ ๓ ครัวเรือน จะรวมตัวกันทำพิธีไหว้พ่อตา โดยมีหมอทำพิธี ๑ คน (ของเช่นไหว้แต่ละครัวเรือนจัดเตรียมมาเอง) และจะใช้เวลาในการสวดคาถาต่อครัวเรือนประมาณ ๑ ชั่วโมงครึ่ง เสร็จจากพิธีกลางวัน ประมาณเวลา ๒-๓ ทุ่ม เป็นพิธีไหว้พ่อตาในบ้าน เจ้าบ้านต้องเตรียมของบูชาใส่ถาด อันประกอบด้วย ไก่ ๒ ตัว ข้าวเหนียว หมาก พลู ข้าวจ้าว ขนมขี้กวาง จัดเตรียมใส่ถ้วยสำหรับพ่อตา ๑ สำหรับ (สำหรับบริวารจัดใส่กระถาง) หมอที่มาทำพิธีจะใช้เวลาในการว่าคาถาตามครัวเรือนที่ทำพิธีในช่วงกลางวัน ครัวเรือนละครึ่งชั่วโมง ก็เป็นอันเสร็จพิธี

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ตั้งแต่ในอดีตเป็นต้นมา ตำบลคึกคักประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นคนไทยคนไทยเชื้อสายจีน และชาวเล (ชาวไทยใหม่หรือชาวมอแกน) ใช้ภาษาพูดแบบปะกษีใต้ทับศัพท์ภาษาจีน และภาษาของชาวเล ส่วนภาษาเขียนใช้ภาษาไทย (ที่มา : จากคำบอกเล่าของปราชญ์ชุมชน หมู่ที่ ๓)

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

กะปิ อาหารทะเลตากแห้ง ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ทะเล

๙. ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

น้ำในพื้นที่ตำบลคึกคัก มีแม่น้ำคึกคัก คลองบางหลาโอน เป็นต้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อการทำการเกษตรกรรม แต่อย่างไรก็ตาม แม่น้ำบางช่วงมีการตื้นเขิน และปัญหาแม่น้ำลำคลองเน่าเสีย อันเกิดจากการทิ้งน้ำเสียลงสู่แม่น้ำลำคลอง ซึ่งเทศบาลได้มีมาตรการและโครงการต่างๆ เพื่อให้น้ำกลับมามีคุณภาพที่ดีสามารถใช้ประโยชน์ได้ดั้งเดิม

๙.๒ ป่าไม้

ตำบลคึกคักเป็นพื้นที่ผลตกชุกเกือบตลอดทั้งปี และมีสภาพเป็นภูเขา ลักษณะเช่นนี้ทำให้มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ ป่าไม้ในพื้นที่เป็นประเภทไม้ผลัดใบ ชนิดป่าไม้ที่สำคัญได้แก่ ป่าดิบเขา ป่าเขาชัน

๙.๓ ภูเขา

พื้นที่ตำบลคึกคักมีลักษณะการทอดตัวจากภูเขาแนวเหนือ-ใต้ และมีพื้นที่ลาดมาทางทิศตะวันตก โดยมีแม่น้ำไหลลงสู่ทะเลอันดามัน

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ตำบลคึกคักมีจุดแข็งคือการมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ จึงให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพได้มากมายเช่น อาชีพด้านการเกษตร อาชีพด้านการประมง อาชีพด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น อย่างไรก็ตามการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว หากไม่มีการบริหารจัดการที่เพียงพอ หรือทันต่อเหตุการณ์จะทำให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติได้ เช่น ปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ การเกิดปัญหาน้ำเน่าเสีย ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาลตำบลคึกคักได้ร่วมกันแก้ไขปัญหาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในระยะสั้น เช่น การรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่บำบัดน้ำเสียก่อนทิ้งในแม่น้ำ ลำคลอง การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ส่วนการแก้ไขระยะยาว มีโครงการก่อสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียขนาดใหญ่ เพื่อให้การแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ

โดยรวมแล้วพื้นที่ตำบลคึกคักมีคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติที่ดี แต่อย่างไรก็ตามต้องบริหารจัดการที่ดี จะทำให้มีคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติที่ดี และสิ่งแวดล้อมที่ดี อันจะส่งผลต่อความอยู่ดีกินดี และคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

๑๐. อื่นๆ

-

ส่วนที่ ๒ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐)

๑.สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๑.๑ สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขึ้นมา เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙) (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) (พ.ศ.๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)(พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๒) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยเทศบาลได้ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

ทั้งนี้ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว ตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์	พ.ศ.๒๕๕๗					พ.ศ.๒๕๕๘					พ.ศ.๒๕๕๙					พ.ศ.๒๕๖๐			
	จำนวนโครงการ ในแผน	โครงการ ที่ดำเนิน การ	งบประมาณ ที่ตั้งไว้	งบประมาณ ที่เบิกจ่าย	คิด เป็น%	จำนวน โครงการ ในแผน	โครงการ ที่ดำเนิน การ	งบประมาณ ที่ตั้งไว้	งบประมาณที่ เบิกจ่าย	คิด เป็น%	จำนวน โครงการ ในแผน	โครงการ ที่ดำเนิน การ	งบประมาณที่ตั้ง ไว้	งบประมาณที่ เบิกจ่าย	คิด เป็น%	จำนวน โครงการ ในแผน	โครงการ ที่ดำเนิน การ	งบประมาณ ที่ตั้งไว้	งบ ประมาณที่ เบิกจ่าย
๑.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	๑	๑	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๐.๑๔	๒	-	-	-	-	๑	๑	๕๐,๐๐๐	๔๗,๓๗๐	๐.๑	๒	๑	๕๐,๐๐๐	
๒.การพัฒนาด้านคนและสังคมคุณภาพ	๕๐	๔๓	๖,๘๙๘,๔๐๐	๕,๕๖๖,๐๖๔	๑๙.๐๓	๕๔	๔๐	๖,๒๙๕,๘๐๐	๖,๔๑๖,๕๙๑	๑๘	๕๐	๔๒	๘,๗๒๘,๒๓๕	๗,๕๔๐,๗๙๙	๑๗.๕๗	๕๖	๓๘	๑๖,๐๐๕,๓๖๒	
๓.การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	๗	๑	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๑.๐๓	๖	๑	๑๕๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๑.๔๐	๖	๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕๑๓,๔๒๕	๑.๐๖	๖	๒	๕๗๒,๐๐๐	
๔.การพัฒนาด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๗	๗	๒๒๙,๐๐๐	๓๓๓,๙๘๐	๐.๑๒	๘	๘	๖๓๒,๕๐๐	๒๗,๕๔๖	๐.๐๘	๑๑	๖	๑,๔๗๐,๐๐๐	๒,๖๗๗,๒๗๕	๕.๕๓	๙	๕	๒๖๐,๐๐๐	
๕.การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗	๔	๒๒,๓๘๐,๐๐๐	๓๙,๑๓๘	๐.๑๓	๖	๓	๒,๙๔๐,๐๐๐	๗๒,๐๕๒	๐.๒๐	๗	๒	๑๐๐,๐๐๐	๘๗,๐๖๙	๐.๑๘	๘	๔	๓,๒๕๐,๐๐๐	
๖.การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	๒๖	๒๖	๓๙,๓๘๒,๓๐๐	๒๑,๗๓๒,๘๗๒	๗๔.๓๒	๒๔	๑๖	๒๑,๔๒๕,๐๑๐	๒๘,๕๗๕,๒๐๐	๘๐.๖๐	๓๓	๓๐	๕๓,๐๖๗,๖๖๗	๓๒,๘๐๖,๗๔๕	๖๗.๗๓	๓๐	๙	๖๙๔,๐๐๐	
๗.การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑๗	๙	๕๖,๗๔๕,๐๐๐	๑,๕๓๐,๙๐๐	๕.๒๔	๒๔	๔	๒,๐๘๖,๖๙๐	๕๙,๒๗๘	๐.๑๗	๓๑	๑๓	๖,๙๕๔,๑๐๐	๒๘๓๖,๒๐๐	๕.๘๖	๔๒	๙	๖,๘๒๗,๓๐๐	-๒๒-
รวม	๑๑๕	๙๑	๕๖,๓๘๕,๔๐๐	๒๙,๒๔๒,๙๕๓	๑๐๐	๑๒๔	๗๒	๓๓,๕๓๐,๐๐๐	๓๕,๖๕๐,๖๖๖	๑๐๐	๑๓๙	๙๖	๗๑,๓๗๐,๐๐๐	๔๘,๔๓๘,๑๙๔	๑๐๐	๑๕๖	๖๘		

๑.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเทศบาลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้น จะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ และระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๑๓ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินแผนพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ซึ่งคณะกรรมการจะต้องดำเนินการกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

ซึ่งแผนพัฒนาของเทศบาลสามารถนำไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้ดังนี้

๑) เชิงปริมาณ

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗**

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๑๕ โครงการ
สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๙๑ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๑๓

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๒๔ โครงการ
สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๗๒ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๐

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๓๙ โครงการ
สามารถดำเนินการได้ จำนวน ๙๖ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๐๔

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐**

แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒)

โครงการที่บรรจุในแผน จำนวน ๑๕๖ โครงการ
คาดว่าจะสามารถดำเนินการได้ จำนวน ๖๘ โครงการ
คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๙

(๒) เชิงคุณภาพ

จากการที่เทศบาลตำบลคึกคักได้ให้บริการสาธารณะในรูปแบบต่างๆ ตามโครงสร้างอำนาจหน้าที่ของเทศบาล เช่นการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ถนน ระบบน้ำประปา ไฟฟ้า ฯลฯ การพัฒนาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น การพัฒนาเศรษฐกิจ การกำจัดขยะมูลฝอยในเขตเทศบาล เป็นต้น ทำให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพ และมีความรวดเร็วในการได้รับการบริการ

นอกจากนี้เทศบาลตำบลคึกคักยังได้มีการพัฒนาบุคลากรโดยส่งเข้าฝึกอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงาน และการจัดหาอุปกรณ์เพื่อให้เพียงพอในการปฏิบัติงาน เหล่านี้ทำให้การให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลคึกคักเชิงคุณภาพอยู่ในระดับที่ดีต่อความพึงพอใจของประชาชน แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากเทศบาลตำบลคึกคักมีหน้าที่ในความรับผิดชอบครอบคลุมหลายด้าน และรับผิดชอบทั้งตำบลคึกคัก ซึ่งมีเนื้อที่ ๙๒,๐๐๙ ไร่ หรือ ๑๔๗.๒๑ ตารางกิโลเมตร แต่งบประมาณในการพัฒนามีจำกัด กับคาดหวังในการพัฒนาของประชาชนในพื้นที่ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาได้เต็มที่ เช่นการก่อสร้างถนน จึงจำเป็นต้องพัฒนาตามลำดับความจำเป็น เพื่อให้การใช้งบประมาณที่มีจำกัด เกิดประโยชน์ต่อประชาชนสูงสุด

๒. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐

๒.๑ ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินงานต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน และพัฒนาองค์กรให้เกิดความมั่นคงในการพัฒนาเพื่อให้ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น ซึ่งผลจากการดำเนินงานของเทศบาลนั้น ผลที่ได้รับมีดังนี้

๑. ประชาชนมีน้ำประปาใช้เพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนมีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนมีถนนใช้ในการสัญจรไปมาได้สะดวก
๔. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย
๕. เด็กๆ ได้รับการศึกษา
๖. ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ได้รับเงินช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ
๗. ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล
๘. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากสาธารณะภัย
๙. ประชาชนได้รับการจากงานบริการต่างๆ ของเทศบาลด้วยความสะดวก
๑๐. ปัญหาไข้เลือดออกลดลง
๑๑. ชยะในชุมชนมีวิธีการจัดการที่ถูกต้อง
๑๒. ประชาชนได้รับความรู้เกี่ยวกับการสาธารณสุข

สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ผลที่คาดว่าจะได้รับเพิ่มขึ้น มีดังนี้

๑. ประชาชนมีถนนที่มีคุณภาพดีขึ้นสำหรับการสัญจรไปมาในเขตเทศบาล
๒. ชุมชนในเขตเทศบาลมีระบบระบายน้ำเพิ่มมากขึ้น
๓. การกำจัดขยะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒ ผลกระทบ

ในการดำเนินงานของเทศบาลปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ การดำเนินงานส่งผลกระทบต่อชุมชนในเขตเทศบาล ดังนี้

๑. การพัฒนาเจริญขึ้นทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นไปด้วย ส่งผลให้เกิดเป็นชุมชนแออัดก่อให้เกิดโรคระบาด เช่น ไข้เลือดออก โรคมือ เท้าปาก เป็นต้น
๓. เมื่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น แต่หน่วยบริการด้านสาธารณสุขมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ ทำให้ไม่ได้รับความสะดวกในการใช้บริการ
๔. การก่อสร้างทางระบายน้ำในชุมชนสามารถระบายน้ำได้ แต่ผลกระทบคือปลายทางที่เป็นพื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหาย เพาะปลูกไม่ได้ เป็นแหล่งสะสมเชื้อโรคต่างๆ

๓. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

➤ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ปัญหา

- ๑) เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของระเบียบ กฎหมาย เท่าที่ควร
- ๒) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย
- ๓) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๔) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก
- ๕) ประชาชนยังไม่เข้าใจขอบเขตอำนาจหน้าที่ของเทศบาลที่จะสามารถดำเนินการได้

อุปสรรค

- ๑) การขาดความรู้เรื่องระเบียบ กฎหมาย อีกทั้ง เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย ทำให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินงานเป็นอย่างยิ่ง
- ๒) เทศบาลมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาของประชาชน
- ๓) เทศบาลสามารถดำเนินการได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่

➤ แนวทางการแก้ไข

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การดำเนินงานของเทศบาลควรจะให้เป็นไปตามแผนพัฒนาสามปี กล่าวคือควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาพิจารณาดำเนินการ
- ๓) ไม่ควรบรรจุโครงการ/กิจกรรม ที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ ในแผนพัฒนาสามปี
- ๔) ควรพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๕) ควรพิจารณาดำเนินการโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ
- ๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘**

ปัญหา

- ๒) เทศบาลไม่สามารถบรรจุโครงการ/กิจกรรมในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมและครอบคลุมทุกยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๓) เทศบาลไม่สามารถดำเนินการได้ครบทุกโครงการ/กิจกรรมที่ตั้งไว้ในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

อุปสรรค

- ๑) เทศบาลตำบลศึกคัมมีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนได้ทั้งหมด
- ๒) เทศบาลตั้งงบประมาณในการดำเนินการตามภารกิจแต่ละด้านบางรายการยังไม่เพียงพอและบางรายการมากเกินไป ทำให้ต้องโอนเพิ่ม โอนลด และตั้งจ่ายรายการใหม่

➤ **แนวทางการแก้ไข**

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่
- ๖) ควรพิจารณาดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนมากที่สุด เช่น การแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำประปา การขาดแคลนน้ำในการอุปโภค-บริโภค

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรจัดให้มีสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๒) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล
- ๓) เจ้าหน้าที่เทศบาลควรยิ้มแย้ม แจ่มใส และพูดจาสุภาพต่อประชาชน
- ๔) ควรสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเทศบาลกับประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ

๕) ควรสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับเทศบาล

➤ **ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙**

ปัญหา

- ๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ เทคโนโลยีในการทำงานยังมีไม่เพียงพอต่อการดำเนินการ
- ๒) ชุมชนในเขตเทศบาลมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขอยู่เป็นจำนวนมาก
- ๓) ประชาชนมีความต้องการซึ่งความต้องการดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก

อุปสรรค

- ๑) อำนวยหน้าที่มีข้อจำกัดทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

➤ **แนวทางการแก้ไข**

(๑) การดำเนินงานของเทศบาล

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาสามปีควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาสามปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

(๒) การบริการประชาชน

- ๑) ควรปรับปรุงระบบท่อระบายน้ำ แก้ไขปัญหาขยะไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็น
- ๒) ควรปรับสถานที่ในการให้บริการประชาชนอย่างพอเพียง เช่น มีจุดบริการและเก้าอี้เพียงพอ สะดวก สะอาด และมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำที่ดี
- ๓) เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ผ่านทางหอกระจายข่าวมากกว่านี้และประชาสัมพันธ์ข่าวบ่อยๆ
- ๔) ควรพิจารณาจัดบริการประชาชนในเชิงรุกมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกรวดเร็วและถูกต้อง ในการบริการของเทศบาล

ส่วนที่ ๓

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ -๒๕๗๙) สรุปลงได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
 ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
 และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
 สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
 ความสุขของคนไทย **สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
 เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ**

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาพปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้ นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่าง การดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลาย มิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาค่าความยากจนกระจุกตัวในกลุ่ม

เกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์กรความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคม ที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีไม่แคว่กว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็นับว่ายังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขัน และขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของ เทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคตรอบ ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เงื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ - ๒๕๖๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖-๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐-๑๕ ปี ข้างหน้า จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผลในด้านความมั่นคงของโลกที่กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวีปและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญ สำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้น และสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกๆ ระดับ โอกาสทางการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงิน การคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่าง

เป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยิ่งขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนาภาคความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ทำลายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุมั่งสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคม และคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจาเป็นที่ต้องปรับตัวคือการแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้

ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔-๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาว เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการฉีกก้างและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็น การสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการ

เปลี่ยนแปลงบริบทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ จะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีมั่นคงเป็นปกติที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถแก้ปัญหาสังคมเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- สถานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหารพลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นปีเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุกๆ ด้านที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

- ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย
- **ภาคเกษตร** เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
 - **ภาคอุตสาหกรรม** ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
 - **ภาคบริการ** ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
 - **วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ** วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ” หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการ ความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษา ดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความ มั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่ การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการ แข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้าน อาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความ เชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนา ประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่ มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบ การดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถใน การแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและ รวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และ ปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตือรือร้นการพัฒนา อุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่ม มูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียว กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

(๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

(๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

(๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ

(๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

(๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล

(๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวง และในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามห้วงเวลานอกจากนี้ยุทธศาสตร์ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างมีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ภายใต้ระบบประชาธิปไตย คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งกรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกๆระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทฤษฎศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงาน โครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ได้ สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๒) ของเทศบาลตำบลคึกคัก มีความ สอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ เทศบาล จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเทศบาล ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคง ประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัย ธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับ สภาพการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของ ประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพ การศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบ แนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัว ได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศ รายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะลดตัว ลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่า

ศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาดังกล่าว โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔-๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่า อัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตที่สูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีค่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของ

ผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาคุณภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการฉีกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้าน

ที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแหว่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕.๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้
สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) **ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) **เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน** ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในปี ๒๕๕๖ มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดในปี ๒๕๕๖ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) **คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค** โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) **ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน** แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) **ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม** เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาพยาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้น และมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั่วประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและ

ผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔,๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละ ไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้ และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้นนำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดิน และที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี

๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้

พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทย

ประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๕ แอ่งน้ำบาดาลมีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรอย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะ

มูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสาร

มลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานีเชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มี

ปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) **คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง** สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะนำดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) **ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลง** ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงต่างๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) **ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน** จากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประคบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจาก

สถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขायเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมใจคนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจ ให้แก่ อบท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็น ร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตาม

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรม จาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๕๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียน พบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓ กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๓.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง

มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๓.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง และ โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓.๓ เป้าหมาย

๓.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๓.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๔ แนวทางการพัฒนา

๔.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๔.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๔.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๔.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทย และสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๔.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๔.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพวิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๔.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๔.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนายกระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๔.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรี้นรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๔.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณสุข (Health in All Policies) เพื่อให้การ

ขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณสุขที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๔.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๔.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๔.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๔.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่

อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขปโภค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๔.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๔.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๔.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินใน

อัตราก้าวหน้า กำหนดเขตแดนการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการ

น้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้ง เจริญนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดย กำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการ ควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๔.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มี ประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อ สิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภาคใต้

๔ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

จากสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่ำกว่าประเทศโดยตลอดเนื่องจากมีโครงสร้างที่พึ่งพา ภาคการเกษตรที่ยังเป็นการผลิตแบบดั้งเดิม จึงมีผลผลิตสวนใหญ่จำหน่ายเป็นสินค้าขั้นปฐม ทรัพยากรที่เป็นฐาน การผลิตประสบปัญหาเสื่อมโทรม โดยเฉพาะทรัพยากรประมง และมีปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง และปัญหาขยะ ในเมืองศูนย์กลางความเจริญ และแหล่ง ท่องเที่ยว มีปัญหาคุณภาพชีวิตรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งด้าน การศึกษา สุขภาวะ และความปลอดภัย แต่อย่างไรก็ตามภาคใต้มีที่ตั้งเปิดสู่ทะเลทั้งสองด้านและมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มี ศักยภาพในการ รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงกำหนด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ :การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักเพื่อให้เติบโตได้อย่าง ต่อเนื่องและยั่งยืน

เป้าประสงค์ เพื่อเพิ่มสมรรถนะสาขาการผลิตหลักด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ของภาคใต้ให้เติบโตในระดับที่เหมาะสมและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานในภาค ภาค

เป้าประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ศักยภาพด้านที่ตั้งของภาคใต้ที่มีพื้นที่เปิดสู่ทะเลทั้งสองด้านพัฒนา เป็นประตู การคมนาคมขนส่งทางทะเลเชื่อมโยงสู่นานาชาติ รวมทั้งการใช้ประโยชน์ขอตกลงความร่วมมือ กับเพื่อนบ้านทางแดนใต้ มาสร้างโอกาสในการพัฒนาเพื่อกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมเศรษฐกิจใหม่ ๆ ขึ้นใน พื้นที่ภาคใต้

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาคมนาคมและสังคมใหม่คุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะ การพัฒนาภาค

เป้าประสงค์ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคน โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนภาคใต้ทั้งด้านความรู้ สุขภาพ และความปลอดภัย และเสริมสร้างความสมานฉันท์ของสังคมเพื่อให้คนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชนเป่าประสงค เพื่อพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง และพึ่งพาตนเองทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านความปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศนอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุล และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

การขยายแดนมีปริมาณกว่า ๒ ใน ๓ ของทั้งประเทศ และมีการขยายตัวในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง แต่ส่วนใหญ่เป็นการส่งออกวัตถุดิบสินค้าเกษตรไปแปรรูปในประเทศ เพื่อนำมาและการส่งออกสินค้าไปประเทศที่สามผ่านทางท่าเรือของประเทศเพื่อนบ้านโดยในปี ๒๕๔๙ มีมูลค่าการค้าผานด่านศุลกากรในภาคใต้รวม ๓.๕ แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๔ ของมูลค่าการค้าขายแดนทั้งประเทศ โดยมีอัตราการขยายตัวจากปี ๒๕๔๘ สูงถึงร้อยละ ๒๕.๘ ซึ่งเกือบทั้งหมด เป็นมูลค่าการค้าผานด่านศุลกากรในกลุ่มจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยเฉพาะด่านศุลกากรสะเตาะและป่าดงเบขารในจังหวัดสงขลาที่มีมูลค่าการค้ารวมกันประมาณร้อยละ ๙๕ ของมูลค่าการค้าขายแดนทั้ง ภาคใต้ เนื่องจากด่านศุลกากรสะเตาะและป่าดงเบขารเป็นจุดเชื่อมโยงของเส้นทางถนนสายหลักและเส้นทางรถไฟระหว่างประเทศไทยและมาเลเซียที่เชื่อมโยงไปสู่ท่าเทียบเรือระหว่างประเทศที่ปัตเตอร์เวอร์ (มาเลเซีย) และท่าเทียบเรือประเทศสิงคโปร์ โดยสินค้าส่งออกที่สำคัญคือ ผลิตภัณฑ์พาราผลิตรัตถชาติและไมยาง เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลอันดามัน ด้านมหาสมุทรอินเดีย คือ ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง มีศักยภาพโดดเด่นในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับนานาชาติ มีจุดขายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ คือ หาดทราย ชายทะเล หมู่เกาะ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เช่น ดำน้ำ ปีนผา อีกทั้งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีมนต์เสน่ห์ของความเป็น “Andaman Paradise หรือ มรกตเมืองใต้” โดยจังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางที่เปรียบเสมือน “ไข่มุกอันดามัน” และมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ เช่น เกาะพีพี หมู่เกาะสิมิลัน หมู่เกาะสุรินทร์ เป็นต้น อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ ที่มีศักยภาพในการพัฒนาเพื่อเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยว ได้แก่ แหล่งนิเวศน์ป่าชายเลนและนิเวศน์ธรรมชาติป่าเขาในจังหวัดพังงา-กระบี่-ตรัง และแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติในจังหวัดระนองที่เป็นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา มีบริการพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลชั้นนำของโลก (World Class) ที่สำคัญ คือ สนามบินนานาชาติ ๒ แห่ง ที่กระบี่และภูเก็ต มีท่าเทียบเรือระหว่างประเทศและท่าจอดเรือยอร์ชที่มีความสะดวกและทันสมัยที่ภูเก็ต มีสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรการพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นการเฉพาะ

นอกเหนือจากการยกระดับขีดความสามารถของการท่องเที่ยวเชิงรุกในรูปแบบเดิมนั้น ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม หรือภาคธุรกิจดังกล่าวจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน กล่าวคือ การสร้างสมดุลระหว่างการสร้างรายได้ให้แก่ท้องถิ่น พร้อมรักษาความสวยงาม และความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ ไว้ในเวลาเดียวกัน ดังนั้น การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันจึงต้องบูรณาการทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และความต้องการของประชาสังคม ท้องถิ่น และชุมชนเข้าอย่างเป็นเอกภาพเพื่อประโยชน์สูงสุดในพื้นที่ โดยพุ่งเป้าสู่การเป็นศูนย์กลางการ

ท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และส่งเสริมพืชเศรษฐกิจท้องถิ่นและชุมชน

บทบาทการพัฒนา

๑. เป็นฐานการท่องเที่ยวทางทะเลชั้นนำระดับโลก

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีทรัพยากรการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก โดยเฉพาะภูเก็ต เกาะลันตา เกาะพีพี และเกาะลิดง จึงต้องรักษาความมีชื่อเสียง และเพิ่มมนต์เสน่ห์ด้วยการเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ เช่น MICE และ Marina ที่ภูเก็ต โดยคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์อันดามันและรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อเสริมบทบาทสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของโลก ประกอบกับให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสนใจการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย (Adventure Tourism) การท่องเที่ยวเชิงศาสนา (Spiritual Tourism) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและนิทรรศการ (MICE) เป็นต้น รูปแบบการท่องเที่ยวดังกล่าวมีแนวโน้มขยายตัวเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีแนวโน้มต้องการที่จะเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างในการท่องเที่ยวแต่ละครั้ง ต้องการสัมผัสธรรมชาติที่บริสุทธิ์ กิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เลือกพักแรมในโรงแรมที่มีเอกลักษณ์ ซึ่งประเทศไทยมีความพร้อมของทรัพยากรพื้นฐานสำหรับการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ

๒. เป็นฐานการผลิตยางพาราและปาล์มน้ำมันครบวงจร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีผลผลิตยางพาราและผลผลิตปาล์มน้ำมันในสัดส่วนที่สูง จึงควรพัฒนาแบบครบวงจรเพื่อเป็นศูนย์กลางการผลิตปาล์มน้ำมันของประเทศ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

๓. เป็นฐานการผลิตอาหารทะเลแปรรูป

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีความได้เปรียบด้านทรัพยากรและทักษะอาชีพด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบกับผู้ผลิตอาหารทะเลแปรรูปมีศักยภาพและได้รับการยอมรับจากประเทศผู้นำเข้าสินค้าอาหารทะเล

๔. กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กรอบในการดำเนินงานพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อสนับสนุนเป้าหมาย “การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติภาคการเกษตรและความเข้มแข็งของชุมชน” ในครั้งนี้นั้น สามารถสรุปภาพรวมได้ตามแผนภาพด้านล่างนี้

แตกต่างจากกรอบในการดำเนินงานสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในรูปแบบโครงสร้างสถาปัตยกรรมในปีที่ผ่านมา การทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในครั้งนี้พบว่าเมื่อโครงสร้างสถาปัตยกรรมอันเป็นรากฐานของการเปลี่ยนแปลงทิศทางการพัฒนาในระยะเวลาที่ผ่านมา มีเสถียรภาพเพียงพอต่อการขยายตัวเพื่อสร้างมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดแล้วนั้น ส่งเสริมให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเติบโตเป็นผู้นำทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้อย่างมั่นคง การดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันต้องดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกัน โดยการกำหนด กรอบของยุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการโครงสร้างและบริการพื้นฐานตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้าง และบริการพื้นฐาน โดยมุ่งเน้นการแก้ไขจุดอ่อน หรือประเด็นอุปสรรคที่มีอยู่เดิมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ทั้งในส่วนของ การเชื่อมต่อระบบคมนาคมขนส่ง ความพร้อมด้านสาธารณูปโภค และการส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนให้ความสำคัญกับการ ดำเนินงานแก้ไข

๒. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การขจัดมลพิษด้านต่างๆ และการ ส่งเสริม การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานโดยทั่วไป

๓. ยุทธศาสตร์พัฒนาสินค้าและบริการด้านการ ท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพของ ภาคการเกษตร วิสาหกิจ ชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และสังคม เพื่อเป็นการยกระดับขีดความสามารถด้านสินค้า และบริการของกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้ สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มต่างๆ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยเน้นการพัฒนา คุณภาพสินค้าและบริการ เพื่อสร้างรายได้ ต่อยอดกับภาคธุรกิจการเกษตร การประมง เชื่อมโยงกับภาคบริการ พร้อม สนับสนุนการสร้าง กิจกรรมใหม่ๆ ที่จะมีส่วนช่วยขยายระยะเวลาการพำนักในสถานที่ต่างๆ ในกลุ่มจังหวัดฯ และรายได้ ให้แก่ประชาชน ในท้องถิ่น กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง)

๔. เป็นฐานการผลิตอาหารทะเลแปรรูป

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน มีความได้เปรียบด้านทรัพยากรและทักษะอาชีพด้านการ ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ประกอบกับผู้ผลิตอาหารทะเลแปรรูปมีศักยภาพและได้รับการยอมรับจากประเทศผู้ นำเข้าสินค้าอาหารทะเล

๕. กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

กรอบในการดำเนินงานพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันเพื่อสนับสนุนเป้าหมาย “การ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ทางทะเลระดับโลก บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติภาคการเกษตรและความ เข้มแข็งของชุมชน” ในครั้งนี้นั้น สามารถสรุปภาพรวมได้ตามแผนภาพด้านล่างนี้

แตกต่างจากกรอบในการดำเนินงานสร้างความเข้มแข็งให้แก่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ในรูปแบบโครงสร้าง สถาปัตยกรรมในปีที่ผ่านมา การทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในครั้งนี้พบว่าเมื่อโครงสร้าง สถาปัตยกรรมอันเป็นรากฐานของการเปลี่ยนแปลงทิศทางการพัฒนาในระยะเวลาที่ผ่านมา มีเสถียรภาพเพียงพอต่อ การ ต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าให้แก่ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดแล้วนั้น ส่งเสริมให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เติบโตเป็นผู้นำทางการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้อย่างมั่นคง การดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามันต้องดำเนินการควบคู่ไปพร้อมกัน โดยการกำหนด กรอบของยุทธศาสตร์ในการดำเนินการ ดังนี้

๕. ยุทธศาสตร์บริหารจัดการด้านการตลาดเชิงบูรณาการ

เพื่อเป็นการพัฒนากลยุทธ์ทางการตลาด โดยอาศัยการเชื่อมโยงช่องทางการตลาดแบบครบวงจร เพื่อรักษาฐาน นักท่องเที่ยวเดิม และเพื่อเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

วิสัยทัศน์(Vision)

“การท่องเที่ยวทางทะเลที่มีคุณภาพระดับโลก บนฐานความเข้มแข็งของภาคเกษตรและชุมชนอย่าง ยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

๑. พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงมาตรฐานการให้บริการการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
๒. พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวและภาคการเกษตรและเครือข่ายกับต่างประเทศ
๓. สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. สร้างเศรษฐกิจให้สมดุลเพื่อยกระดับความเป็นอยู่และมาตรฐานคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ชุมชนและท้องถิ่น
๕. ฟื้นฟู ดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ (Objective)

1. การบรรลุตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้
2. การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว สินค้าทางการท่องเที่ยว และภาคการเกษตรของกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามัน
3. การเพิ่มคุณภาพด้านการจัดการท่องเที่ยว สินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
4. การสร้างมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยว สินค้าและบริการที่มีศักยภาพ
5. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพอย่างยั่งยืน คงสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและสังคมที่ดี โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการโครงสร้างและบริการพื้นฐาน ตลอดจน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลยุทธ์

- ๑.๑ แก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรธรรมชาติ
 - (๑) สนับสนุนการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้มีปัจจัยพื้นฐานและสังคมที่สงบสุข
 - (๒) เร่งสร้างระบบเฝ้าระวัง จัดการวิกฤติ และบริหารความเสี่ยงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน เช่น ความขัดแย้ง ภัยธรรมชาติ การรุกรานที่ดิน และโรคระบาด
 - (๓) เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านระบบการคมนาคมขนส่งสำหรับการท่องเที่ยว
 - (๔) เร่งสร้างความเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน
 - (๕) เร่งสร้างการตระหนักรู้และความรับผิดชอบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะในกลุ่มผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวและชุมชน
 - (๖) สนับสนุนและพัฒนากิจการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะจากพืชพลังงาน(ปาล์มน้ำมัน) ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของกลุ่ม
- ๑.๒ พัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
 - (๑) พัฒนามาตรฐานด้านการท่องเที่ยวอันดามันโดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - (๒) เร่งสร้างมาตรการการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถทางการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว เช่น การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม และการจัดการพื้นที่ตามวัตถุประสงค์ (Tourism Zoning)
 - (๓) เร่งพัฒนาศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถวางแผนการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจที่วางอยู่บนฐานทรัพยากรและภูมิปัญญาอันดามัน
 - (๔) เร่งพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้มีมาตรฐานภายใต้ความร่วมมือของสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองต่อการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
 - (๕) พัฒนาศักยภาพสำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ยุทธศาสตร์การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับ ศักยภาพ ของ ภาค การเกษตร วิสาหกิจชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และสังคม กลยุทธ์

๒.๑ พัฒนาสถานที่และแหล่งท่องเที่ยว

(๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยเชื่อมโยงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ธรรมชาติและเกษตร

๒.๒ พัฒนาสินค้า/กิจกรรม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑) จัดกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงกับศักยภาพภาคเกษตรกรรมที่เป็นอีกหนึ่งสาขาทาง เศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

(๒) พัฒนาสินค้า บริการ และของที่ระลึกที่สะท้อนความเป็นอันดามันให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรฐานคุณภาพอาหารเพื่อตอบสนองต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอัน ดามัน

๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

(๑) เร่งสร้างเครือข่ายและโอกาสทางธุรกิจในกลุ่มอันดามัน เพื่อสนับสนุนการค้าและการลงทุนด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริหารจัดการด้านการตลาดเชิงบูรณาการ

กลยุทธ์

๓.๑ การตลาดเพื่อรักษารฐานนักท่องเที่ยวเดิม

(๑) สนับสนุนการสร้างกลยุทธ์ทางการตลาดเชิงบูรณาการเพื่อรักษารฐานนักท่องเที่ยวเดิม

(๒) สนับสนุนการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อดึงดูด นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

๓.๒ การตลาดเพื่อเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

(๑) พัฒนากลยุทธ์ทางการตลาดเชิงบูรณาการที่สามารถเจาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา

วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เกษตรกรรมยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้สู่คุณภาพชีวิตที่ดี”

ค่านิยม

“พังงา เมืองแห่งความสุข”

พันธกิจ (Mission)

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

๒. พัฒนาการเกษตรกรรมสู่สากล ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลอย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานสากล
๕. พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
๒. สินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานและเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น
๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการบริหารจัดการให้มีความอุดมสมบูรณ์และอำนวยประโยชน์อย่างยั่งยืน
๔. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมน่าอยู่

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

๑. จังหวัดพังงาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศฝั่งอันดามัน
๒. เพิ่มรายได้ภาคการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด ระดับ ๕
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ร้อยละ ๕/ปี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน
๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐาน
๓. พัฒนาชุมชน ผู้ประกอบการ และศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มี ประสิทธิภาพ
๔. พัฒนาการตลาดและการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ
๕. พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้โดดเด่นและมีมาตรฐาน
๖. ส่งเสริมการจัดระบบรักษาความปลอดภัยและการสื่อสารที่ทันสมัย
๗. พัฒนาระบบบริหารจัดการโดยบูรณาการเชื่อมโยงทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน
๘. ส่งเสริมการท่องเที่ยวสู่อาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนฟาร์มที่เข้าร่วมโครงการฯ ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GAP ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐/ปี
๒. ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานบูรณาการการตรวจสอบคุณภาพอาหารปลอดภัย

ระดับจังหวัด

- ๒.๑ สถานที่ผลิตและกระจายอาหารผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละ ๘๐

๒.๒ อาหารและวัตถุดิบอาหารผ่านเกณฑ์ด้านความปลอดภัย ร้อยละ ๘๐

กลยุทธ์

๑. ผลិតสินค้าเกษตรให้มีความปลอดภัยและได้มาตรฐานเพื่อการส่งออก
๒. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานโดยใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ทรัพยากรการเกษตรอย่างเหมาะสม
๔. ส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๕. พัฒนากลไกการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาดอย่างเหมาะสม พัฒนาบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยการเชื่อมโยงตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ
๖. ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพและได้คุณภาพพัฒนากลุ่ม/ สถาบัน / เกษตรกร/สหกรณ์ให้เข้มแข็งรองรับการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการบริหารจัดการให้มีความสมดุลและอำนวยประโยชน์ยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละที่ลดลงของพื้นที่การบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ร้อยละ ๕/ปี
๒. ปริมาณที่เพิ่มขึ้นของทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม หรือถูกทำลายได้รับการฟื้นฟู ๑๐๐ ไร่/ปี หรือ
๓. ๔๐,๐๐๐ กล้า/ปี

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และสร้างจิตสำนึกมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล
๒. กำหนดเขตการใช้พื้นที่ประโยชน์ที่ดิน และแหล่งน้ำให้เหมาะสม
๓. ส่งเสริมฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ คนพึ่งงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

ร้อยละดัชนีความมั่นคงของมนุษย์

กลยุทธ์

๑. เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมประชาชน
๒. พัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน
๓. อนุรักษ์ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้
๖. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการชุมชน
๗. พัฒนาสถานด้านสุขภาพให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

- ๘. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน
 - ๙. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพังงา

วิสัยทัศน์

“เมืองแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศชั้นนำ แหล่งเกษตรกรรมยั่งยืน มีคุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจ

๑. พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัด
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน มีภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมที่สวยงาม
๓. พัฒนาและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ปลอดภัย ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ
๖. ส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพและความเป็นเลิศ
๗. ส่งเสริมและรักษาขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมอันดีงามให้คงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
๘. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและทรัพยากรทางการเกษตร

เป้าประสงค์รวม

๑. เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
๒. ผลผลิตทางการเกษตรได้มาตรฐาน เกษตรกรมีรายได้
๓. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพังงา

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงประวัติศาสตร์

แนวทางการพัฒนา ๑. พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวในชุมชนให้มีการรวมตัวที่เข้มแข็งโดยทุกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน่วยงานและหน้าที่ความรับผิดชอบที่ชัดเจน

๒. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง
๓. พัฒนาเส้นทางคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยวให้สะดวก ปลอดภัย
๔. สนับสนุนการลงทุนภาคธุรกิจการท่องเที่ยว
๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๖. เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว
๗. สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนรักและหวงแหนสาธารณสมบัติของชุมชน
๘. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการทำประชาสัมพันธ์การตลาดและการบริการ

การท่องเที่ยว

๙. เพิ่มการทำตลาดนักท่องเที่ยวชาวไทยให้มาทำตลาดเพิ่มขึ้น

<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แนวทางการพัฒนา</p>	<p>พัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตร ๒. สนับสนุนอุตสาหกรรมทางการเกษตรและตลาดกลาง ๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรแก่เกษตรกรและองค์กรด้านการเกษตร ๔. ส่งเสริมการเกษตรตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ๕. พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต ๖. พัฒนาทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพสมดุลและยั่งยืน
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๓ แนวทางการพัฒนา</p>	<p>พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. สนับสนุนให้เยาวชนทั้งในและนอกระบบการศึกษาได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ๒. พัฒนาคุณภาพของศูนย์เด็กเล็กและโรงเรียน ๓. เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรทางการศึกษา ๔. ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนมีคุณธรรมและจริยธรรมในการดำรงชีวิต ๕. ส่งเสริมระบบการเรียนการสอนด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ๖. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง ๗. พัฒนาระบบการสื่อสารให้ทันสมัย ๘. พัฒนาแหล่งน้ำ ๙. ส่งเสริมและพัฒนาการดูแลระบบความปลอดภัยในชีวิต ในทรัพย์สิน ๑๐. ส่งเสริมประชาธิปไตยชุมชน ๑๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้ความรู้การเมืองภาคพลเมืองในชุมชนอย่างต่อเนื่อง ๑๒. ส่งเสริมระบบการจัดการขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย

ไทยแลนด์ ๔.๐

ประเทศไทยแลนด์ ๔.๐ คืออะไร

ประเทศไทย ๔.๐ เป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย หรือ โมเดลพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาล ภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีและหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เข้ามาบริหารประเทศบนวิสัยทัศน์ที่ว่า “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ที่มีภารกิจสำคัญในการขับเคลื่อนปฏิรูปประเทศด้านต่าง ๆ เพื่อปรับแก้ จัดระบบ ปรับทิศทาง และสร้างหนทางพัฒนาประเทศให้เจริญ สามารถรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามแบบใหม่ ๆ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว รุนแรงในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ (ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์)

พัฒนาการประเทศไทยแลนด์ ๔.๐

หลายประเทศกำหนดโมเดลเศรษฐกิจรูปแบบใหม่เพื่อสร้างความมั่งคั่งในศตวรรษที่ ๒๑ อาทิ สหรัฐอเมริกาพูดถึง A nation of Makers อังกฤษกำลังผลักดันประเทศสู่ Design of Innovation จีนประกาศโมเดล Made in China ๒๐๒๕

ส่วนอินเดียกำลังขับเคลื่อน Made in India หรือเกาหลีใต้วางโมเดลเศรษฐกิจเป็น Creative Economy และมองมาประเทศไทย ๑.๐ ยุคทองของเกษตรกรรม เช่น ผลิตและขาย พืชไร่ พืชสวน หมู หมา กา ไข่ เป็นต้น
ประเทศไทย ๒.๐ ยุคอุตสาหกรรมเบา เช่น การผลิตและขายรองเท้า เครื่องหนัง เครื่องตีมี เครื่องประดับ เครื่องเขียน กระเป๋า เครื่องนุ่งห่ม เป็นต้น
และยุคปัจจุบัน คือ ประเทศไทย ๓.๐ เป็นอุตสาหกรรมหนัก เช่น การผลิตและขาย ส่งออกเหล็กกล้า รถยนต์ กลั่นน้ำมัน แยกก๊าซธรรมชาติ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น
นับตั้งแต่ประเทศไทยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศด้วยนโยบายต่าง ๆ พบว่า มีการอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูงสุดเฉลี่ยถึง ๗% ต่อปี แต่มาถึงหลังปี ๒๕๔๐ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลงมาเป็น ๓-๔% ต่อปี เหตุผลสำคัญเพราะ

- ๑.ไทยไม่เคยปรับโครงสร้างเศรษฐกิจอย่างจริงจังมาก่อน
 - ๒.ไม่เคยมีการพัฒนาเทคโนโลยีของตัวเอง
 - ๓.แรงงานยังมีทักษะไม่ดีพอจนกลายเป็นปัญหาความเหลื่อมล้ำของโอกาส
- ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลพล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทิศทางการขับเคลื่อนของประเทศ แนวด้วยความคิดประเทศไทย ๔.๐ เพื่อผลักดันประเทศให้หลุดพ้นกับดัก ๓ กับดักที่กำลังเผชิญ คือ
- ๑.กับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap)
 - ๒.กับดักความเหลื่อมล้ำ (Inequality Trap)
 - ๓.กับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap)

ไทยแลนด์ ๔.๐ ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

ประเทศไทย ๔.๐ จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจจากที่กล่าวมาข้างต้นไปสู่ ยุคเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม หรือ Value-Based Economy” โดยมีฐานคิดหลัก คือ

- ๑.เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม
 - ๒.เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม
 - ๓.เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น
- ดังนั้น ประเทศไทย ๔.๐ ประเทศไทยจะต้องเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน ๔ องค์ประกอบสำคัญ คือ
- ๑.เปลี่ยนจากการเกษตรแบบดั้งเดิมในปัจจุบัน (Traditional Farming) ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)
 - ๒.เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่และรัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Start ups ที่มีศักยภาพสูง
 - ๓.เปลี่ยนจาก Traditional Services ซึ่งมีการสร้างมูลค่าค่อนข้างต่ำไปสู่ High Value Services
 - ๔.เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

๕ กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการพัฒนา เครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจชุดใหม่ (New Engines of Growth) ด้วยการเปลี่ยนแปลง ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ ของประเทศที่มีอยู่ ๒ ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม ให้เป็นความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน โดยการเติมเต็ม ด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็นกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ประกอบด้วย

๑. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio-Tech) อาทิ เทคโนโลยีการเกษตร (Agritech) เทคโนโลยีอาหาร (Foodtech) เป็นต้น
๒. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio-Med) อาทิ เทคโนโลยีสุขภาพ (Healthtech) เทคโนโลยีการแพทย์ (Medtech) สปา (Spa) เป็นต้น
๓. กลุ่มเครื่องมือ อุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics) อาทิ เทคโนโลยีหุ่นยนต์ (Robotech) เป็นต้น
๔. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IOT, Artificial intelligence & Embedded Technology) อาทิ เทคโนโลยีการเงิน (Fintech) อุปกรณ์เชื่อมต่อออนไลน์โดยไม่ต้องใช้คน (IoT) เทคโนโลยีการศึกษา (Edtech) อี-มาร์เก็ตเพลส (E-Market place) อี-คอมเมิร์ซ (E-Commerce) เป็นต้น
๕. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services) อาทิ เทคโนโลยีการออกแบบ (Designtech) ธุรกิจไลฟ์สไตล์ (Lifestyle Business) เทคโนโลยีการท่องเที่ยว (Traveltech) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ (Service Enhancing) เป็นต้น

๓ กลไกขับเคลื่อนประเทศไทย ๔.๐

กลไกขับเคลื่อน (Engines of Growth) ชุดใหม่ ประกอบด้วย

๑) Productive Growth Engine

เป้าหมายสำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ประเทศที่มีรายได้สูง (High Income Country) ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์

กลไกดังกล่าว ประกอบไปด้วย การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การบริหารจัดการสมัยใหม่ และการสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยี การพัฒนาขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาโมเดลธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่ รวมถึงการบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นการตอบโจทย์ความพยายามในการก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ที่ไทยกำลังเผชิญอยู่

๒) Inclusive Growth Engine

เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์และเป็นการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งที่เกิดขึ้น

โดยกลไกนี้ ประกอบด้วย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด การพัฒนาเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชนการส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อตอบโจทย์ประเด็นปัญหาและความท้าทายทางสังคมในมิติต่างๆ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ

การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถ แข่งขันได้ในเวทีโลก การสร้างงานใหม่ๆ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การยกระดับขีดความสามารถการเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก และการจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข (Negative Income Tax) เพื่อแก้ไขกับดักความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้น ๓) GreenGrowth Engine การสร้างความมั่งคั่งของไทยในอนาคต จะต้องคำนึงถึงการพัฒนาและใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบโจทย์การหลุดออกจากกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนาระหว่างคนกับสภาพแวดล้อม โดยกลไกนี้ประกอบด้วย การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) หัวใจสำคัญอยู่ที่การพัฒนาระบบการผลิตให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด อันจะเกิดประโยชน์กับประเทศและประชาคมโลกด้วยในเวลาเดียวกัน ทั้ง ๓ กลไกขับเคลื่อน ประเทศไทย ๔.๐ ถือเป็นการปฏิรูปประเทศไทยไปสู่ความมั่งคั่งอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ซึ่งถือเป็นเปลี่ยนโมเดลเศรษฐกิจจากการพึ่งพาการลงทุนต่างประเทศ มีการลงทุนการวิจัยและพัฒนาตัวเองน้อยมากโดยมุ่งเน้นการพัฒนาการศึกษาคน สร้างการวิจัยและพัฒนา โครงสร้างเศรษฐกิจ ให้ไทยสามารถอยู่ได้ในศตวรรษที่ ๒๑ ซึ่งรัฐบาลต้องกล้าพอที่จะถอดกับดักจากการดึงเงินลงทุนต่างประเทศ เอาเทคโนโลยีของต่างชาติมา และต้องยืนอยู่บนขาตัวเองในระดับหนึ่ง

โดยสรุป ประเทศไทย ๔.๐

กระบวนการพัฒนาประเทศไทยใต้แนวคิด ประเทศไทย ๔.๐ เป็นอีกนโยบายหนึ่งที่เป็นการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในระยะยาว เป็นจุดเริ่มต้นในการขับเคลื่อนไปสู่การเป็นประเทศที่มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์รัฐบาล เป็นรูปแบบที่มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ การปฏิรูปการวิจัยและการพัฒนา และการปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมๆ กัน เป็นการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนภายใต้แนวคิด ประชากรรัฐที่ผนึกกำลังกับเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจ การวิจัยพัฒนา และบุคลากรทั้งในประเทศและระดับโลก หากยังคงยึดความคิดเดิม ๆ ปัญหาของการหลุดพ้นกับดักประเทศรายได้ปานกลางจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลย ดังจะเห็นได้จากตัวเลขทางเศรษฐกิจตลอด ๕๐ ปีที่ผ่านมา ฐานะต้นทุนทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของประเทศเป็นสิ่งสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ ไทยแลนด์ ๔.๐ ให้ประสบความสำเร็จ

จากแผนพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอันดามัน จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับประเทศไทย ๔.๐ ในประเด็นการพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตร ซึ่งหากยุทธศาสตร์การพัฒนาทางด้านการเกษตรด้วยเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอาหาร จะเป็นการเพิ่มมูลค่าทางการเกษตรและเป็นการยกระดับรายได้ของเกษตรกร

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ วิสัยทัศน์เทศบาลตำบลคึกคัก

“ส่งเสริมเศรษฐกิจ คนมีการศึกษา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
บูรณาการการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อมดี ชุมชนเข้มแข็ง”

๒.๒ ยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก ครอบคลุมการพัฒนา ๗ ด้าน ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคนและสังคมมีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารการจัดการ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

๒.๓ เป้าประสงค์

- ๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง
- ๒. ประชาชนมีการศึกษาการสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๓. อนุรักษ์ สืบทอดประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงามและพัฒนาภูมิปัญญาให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนา

เศรษฐกิจ สังคม

- ๔. เสริมสร้างสุขภาพของประชาชนอย่างมีคุณภาพ
- ๕. ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยว การบริหาร และการค้า
- ๖. มีความมั่นคงในชีวิต ทรัพย์สินและทางสังคม
- ๗. ชยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย ได้รับการแก้ไข
- ๘. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ตัวชี้วัด

- ๑. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๒. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- ๓. มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- ๔. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
- ๕. อุบัติเหตุพื้นที่ลดลง
- ๖. ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
- ๗. การปฏิบัติงานของเทศบาลตำบลคึกคักมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
- ๘. การคมนาคมมีความสะดวกยิ่งขึ้น

๙. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลให้มีความสะดวกและมาตรฐาน เพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่น ๆ ให้ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านความสงบเรียบร้อย และความสงบสุขของประชาชนและด้านเศรษฐกิจ

๒. เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตรและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาด

๓. เพื่อเสริมสร้างทักษะของคนภายในชุมชนทั้งทางด้านจิตใจ ด้านการศึกษา ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสวัสดิการและสังคม ด้านสาธารณสุข ด้านกีฬา ให้มีคุณภาพและพึ่งพาตนเองได้

๔. เพื่อพัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอันพึงปรารถนาร่วมกันไม่ให้มีปัญหภายในชุมชน

๕. เพื่อสนับสนุนประชาชนทุกภาคส่วนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐตามยุทธศาสตร์การบริหารราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๒.๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาของตำบลคึกคักมีดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๑.๑ พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมาย

กลยุทธ์ที่ ๑.๒ จัดหางาน สร้างรายได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านคนและสังคมมีคุณภาพ

กลยุทธ์ ที่ ๒.๑ สร้างสังคมการเรียนรู้ พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม

กลยุทธ์ ที่ ๒.๒ การเตรียมความพร้อมแก่สังคม ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ

กลยุทธ์ ที่ ๒.๓ เพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารที่ทันสมัยและทั่วถึง

กลยุทธ์ ที่ ๒.๔ การเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ ที่ ๒.๕ การอนุรักษ์สืบทอดประเพณี วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมและพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ ที่ ๒.๖ การกีฬาและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ ที่ ๓.๑ ส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริการและการค้า

กลยุทธ์ ที่ ๓.๒ พัฒนา/ส่งเสริมการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ ที่ ๔.๑ การรักษาความปลอดภัย ป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์ ที่ ๔.๒ ส่งเสริมป้องกันงานบรรเทาสาธารณภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ ที่ ๕.๑ การบริหารการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ ที่ ๕.๒ การควบคุมมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง ก๊าซ กลิ่น เสียง

กลยุทธ์ ที่ ๕.๓ ปรับปรุง ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการบริหารการจัดการ

กลยุทธ์ ที่ ๖.๑ เสริมประสิทธิภาพการบริหาร การจัดการที่ดี

กลยุทธ์ ที่ ๖.๒ การสร้างธรรมาภิบาลในภาคเอกชนและสังคม

กลยุทธ์ ที่ ๖.๓ การปรับปรุงกฎหมาย

กลยุทธ์ ที่ ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี รายได้ของตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

กลยุทธ์ ที่ ๗.๑ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า

กลยุทธ์ ที่ ๗.๒ พัฒนาระบบจราจร

กลยุทธ์ ที่ ๗.๓ ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Pujositioning) ของเทศบาลตำบลคึกคัก

การกำหนดจุดยืนทางด้านยุทธศาสตร์ ของเทศบาลกำหนดขึ้นเพื่อให้แสดงถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของของการบริหารงานภายในองค์กร ด้วยการหาจุดแข็งขององค์กรที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารงาน และนำจุดแข็งนั้นไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งยิ่งองค์กรมีจุดยืนที่ชัดเจนมากเท่าไร จะส่งผลให้บุคลากรขององค์กรสามารถเข้าใจตรงกันไม่มีความสับสน กลยุทธ์ต่างๆขององค์กรจะต้องสอดคล้องกับจุดยืนทางยุทธศาสตร์ด้วย

เทศบาลตำบลคึกคัก ได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ไว้ดังนี้

๑. เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

เนื่องจากสภาพแวดล้อมอันอุดมสมบูรณ์ของตำบลคึกคัก ประกอบด้วย ภูมิอากาศ ทิวทัศน์ที่สวยงาม และสัตว์ป่า นับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ประสบความสำเร็จในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด แต่แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวจะต้องได้รับการดูแลจากทุกฝ่าย เนื่องจาก นักท่องเที่ยวที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจทำลายความสวยงามอันทรงคุณค่านี้ลงได้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเทศบาลตำบลคึกคักมีศักยภาพในการส่งเสริมให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงนิเวศสูง ซึ่งนับว่าเป็นต้นทุนทางธรรมชาติที่ปรากฏในท้องถิ่นเป็นจุดแข็ง จุดเด่น ของเทศบาลเมืองคึกคักที่น่าสนใจในขณะนี้ สามารถนำไปต่อยอดการพัฒนาให้นำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาในอนาคตได้ เป็นความโดดเด่นของท้องถิ่น ทั้ง ชายหาด ทะเลที่สวยงาม ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยว ที่สำคัญเจ้าของพื้นที่จะได้รับประโยชน์จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ประชาชนได้ตระหนักและรู้จักหวงแหนทรัพยากรการท่องเที่ยว จะทำให้ทิศทางการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า เป็นไปได้ดีที่สุด

๒. เป็นองค์กรแห่งธรรมาภิบาล

เทศบาลตำบลคึกคัก มุ่งบริหารงานพัฒนาโดย ยึดมั่นธรรมาภิบาล บริการเพื่อประชาชน ประชาชนต้องได้รับการบริการสาธารณะที่ดีขึ้น หรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน มีการบริหารจัดการด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพและรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชน ภาคประชาสังคมร่วมตัดสินใจ ร่วมดำเนินงานและติดตามตรวจสอบ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นแนวทางการปฏิบัติราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๖ ประการ คือ

(๑.) หลักนิติธรรม คือการบริหารองค์กรโดยยึดระเบียบกฎหมายต่างๆและนำไปปฏิบัติอย่างเท่าเทียม ตลอดจนการตราเทศบัญญัติ ระเบียบข้อบังคับและกติกาต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมไม่เอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นที่ยอมรับของประชาชน และยินยอมพร้อมใจและถือปฏิบัติร่วมกันอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม และสร้างวัฒนธรรมองค์กร ทั้งฝ่ายบริหารและพนักงานเทศบาลปฏิบัติตามข้อบังคับต่างๆที่ตราขึ้นอย่างตรงไปตรงมา ยึดมั่นในประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง

(๒.) หลักคุณธรรม คือการบริหารองค์กรโดยยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม โดยการสร้างค่านิยมที่ดีงามให้ผู้บริหารเทศบาล พนักงานท้องถิ่นถือปฏิบัติ ได้แก่ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความอดทนขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย เป็นต้น เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นที่ยอมรับของประชาชน

(๓.) หลักความโปร่งใส คือการบริหารองค์กรโดยปราศจากทุจริตคอร์รัปชัน โดยการทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้โดยการปรับปรุงระบบและกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือเปิดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก ตลอดจนมีระบบหรือกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และช่วยให้การทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

(๔.) หลักการมีส่วนร่วม คือการบริหารองค์กรโดยถือว่าประชาชนเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรย่อมที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารราชการในด้านต่างๆของท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจสำคัญของเทศบาล โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีช่องทางในการเข้ามามีส่วนร่วม ได้แก่ การแจ้งความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ หรืออื่นๆ หรือการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางเชิงบริหารราชการของเทศบาลภายใต้ข้อระเบียบกฎหมายของเทศบาล

(๕.) หลักความรับผิดชอบ คือการบริหารองค์กรท้องถิ่นหรือปฏิบัติราชการด้วยความรับผิดชอบโดยผู้บริหารเทศบาล ตลอดจนพนักงานเทศบาลทุกคน ต้องตั้งใจปฏิบัติภารกิจตามหน้าที่อย่างดียิ่ง โดยมุ่งให้บริการแก่ผู้มารับบริการเพื่ออำนวยความสะดวกต่างๆ มีความรับผิดชอบต่อความบกพร่องในหน้าที่การงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงที

(๖.) หลักความคุ้มค่า คือการบริหารองค์กรท้องถิ่นที่คำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลการใช้จ่ายงบประมาณที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาเทศบาล โดยยึดถือผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนเป็นที่ตั้งสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ เทศบาลตำบลศึกษาคึกคักคิดว่าเมื่อกำหนดแนวทางการบริหารเทศบาลโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีแล้ว การพัฒนาท้องถิ่นย่อมเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และประชาชนได้รับประโยชน์ในคุณภาพการบริการสาธารณะที่ที่ประสิทธิภาพและรวดเร็ว ตลอดจนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนเจ้าของท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๓. เป็นเมืองน่าอยู่ สังคมน่าอยู่ ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี

มุ่งพัฒนาให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมสนับสนุนการจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานนำไปสู่ “เมืองน่าอยู่ สังคมเป็นสุข” คือ

(๑) การผังเมืองที่ดี มีการจัดแบ่งการใช้ประโยชน์ที่ดิน ที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษและความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน

(๒) มีการจัดสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะที่ครบถ้วน สมบูรณ์ เพียงพอต่อความต้องการ มีการจัดระบบคมนาคมที่เหมาะสม

(๓) มีสวนสาธารณะ แหล่งนันทนาการเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจที่ดี เพียงพอต่อความต้องการแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เป็นธรรม

(๔) ประชาชนเห็นคุณค่าและอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยว

(๕) มีแหล่งน้ำที่มีศักยภาพ มีความสะอาด มีการบริหารจัดการที่ดี

(๖) รักษามรดกทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น ให้มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน

(๗) ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาและพัฒนาศักยภาพอย่างกว้างขวาง ทั่วถึง และเท่าเทียมกัน

(๘) เป็นเมืองที่มีระเบียบวินัยดี ประพฤติถูกต้องตามกฎหมาย มีความปลอดภัยจากสิ่งเสพติดให้โทษ ปลอดภัยจากอาชญากรรม มีการจัดระเบียบสังคมที่ดี

(๙) ประชาชนมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

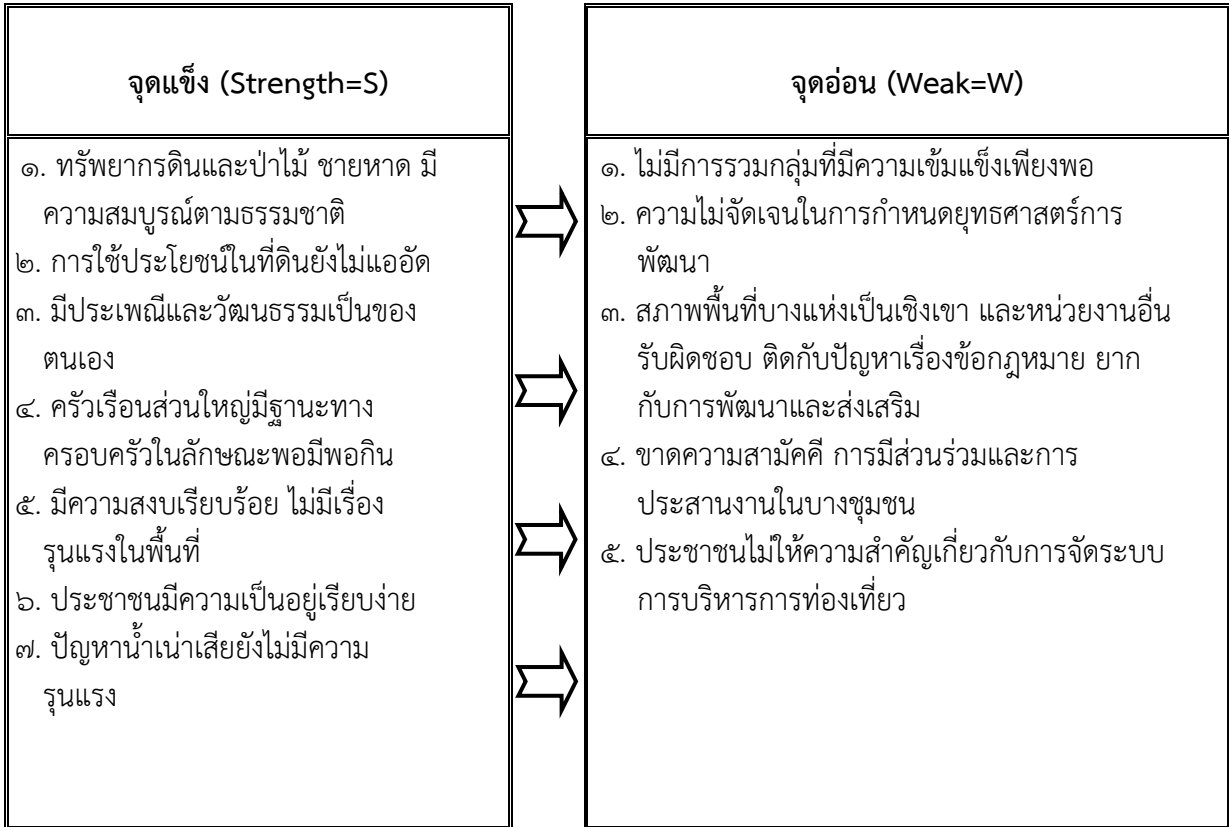
๒.๘ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันใหม่ในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้าน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น วิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาลตำบลคึกคัก

๓.๑ การวิเคราะห์ กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาท้องถิ่นในปัจจุบัน เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในของท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานภาพของท้องถิ่นในปัจจุบันโดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานภาพการพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป ทั้งนี้โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส(Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ วิเคราะห์ได้ดังนี้

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลตำบลคึกคัก ได้จัดตั้งจาก องค์การบริหารส่วนตำบลคึกคัก เป็นเทศบาลตำบลคึกคัก เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๕ ครอบคลุมพื้นที่ทั้ง ตำบลคึกคัก มีเนื้อที่ทั้งหมด ประมาณ ๙๒,๐๐๙ ไร่ หรือ ๑๔๗.๒๑ ตารางกิโลเมตร จากการสำรวจและวิเคราะห์สภาพทางกายภาพของตำบลคึกคัก และบริเวณพื้นที่ต่อเนื่องสามารถสรุปสภาพปัญหาของตำบลคึกคักได้ ดังนี้

๑.) ปัญหาทางด้านกายภาพ ปัญหาของสภาพพื้นที่เนื่องจากเทศบาลตำบลคึกคัก มีประมาณฝนตกเกือบตลอดทั้งปี บางพื้นที่ตำบลคึกคักยังขาดระบบการระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง ซึ่งในอนาคตเทศบาลมีโครงการก่อสร้างระบบระบายน้ำเพื่อแก้ไขปัญหา

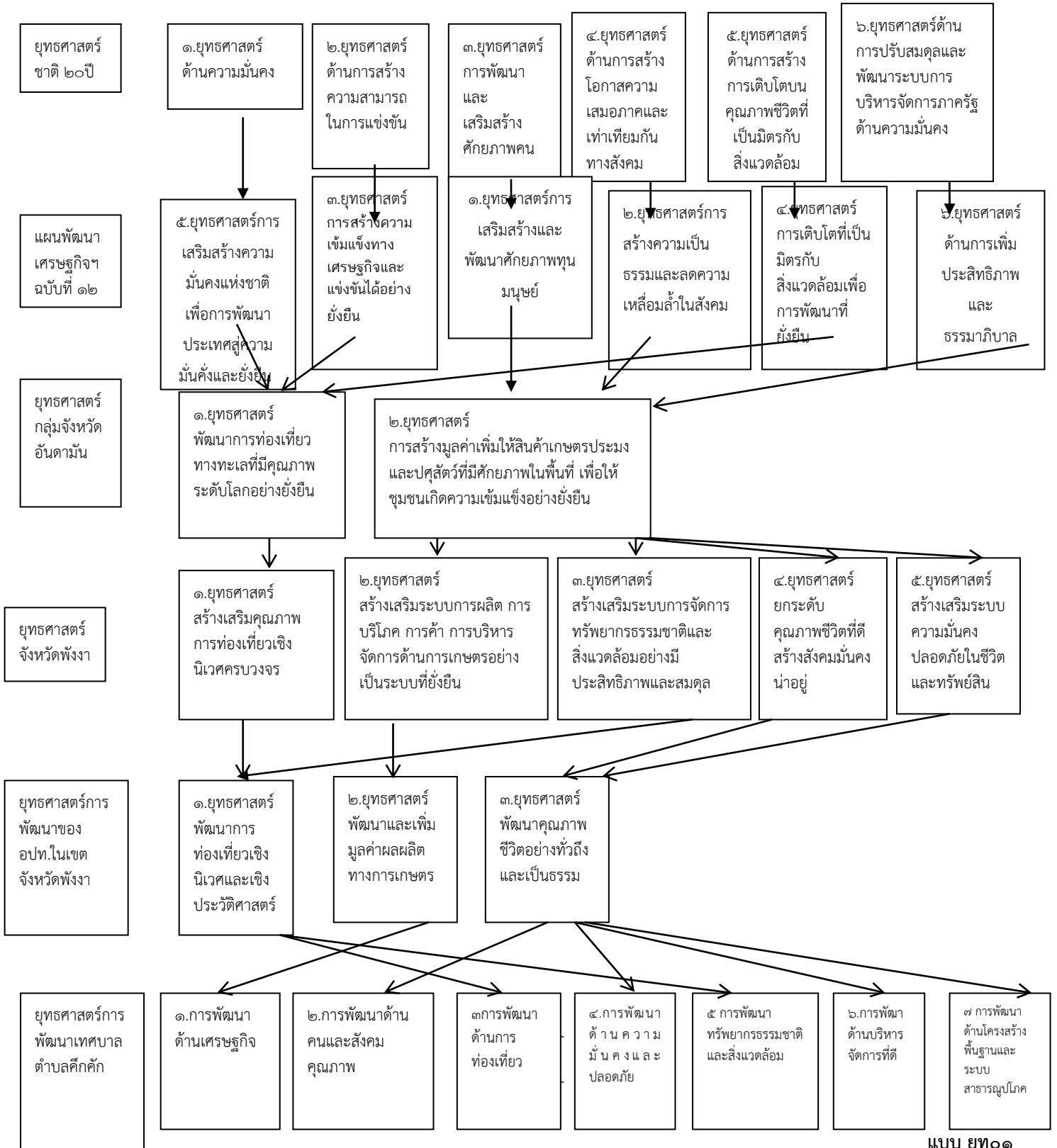
๒.) ปัญหาด้านการคมนาคมและขนส่ง ปัจจุบันเทศบาลตำบลคึกคัก มีถนนเชื่อมโยงกับชุมชนในเขตเทศบาล ระบบและโครงข่ายถนน แต่ละสายในเขตเทศบาลส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีตและลาดยาง แต่ปัญหาการคมนาคมส่วนมากคือถนนชำรุด ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก และไม่มีเส้นแบ่งช่องจราจร

๓.) ปัญหาด้านนันทนาการ เนื่องจากภายในชุมชนมีพื้นที่ในการประกอบกิจกรรมและพื้นที่ในการชุมนุมคนเพื่อการทำกิจกรรม ไม่เพียงพอต่อการมาใช้บริการกิจกรรมนันทนาการเพื่อพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายของคนในชุมชน

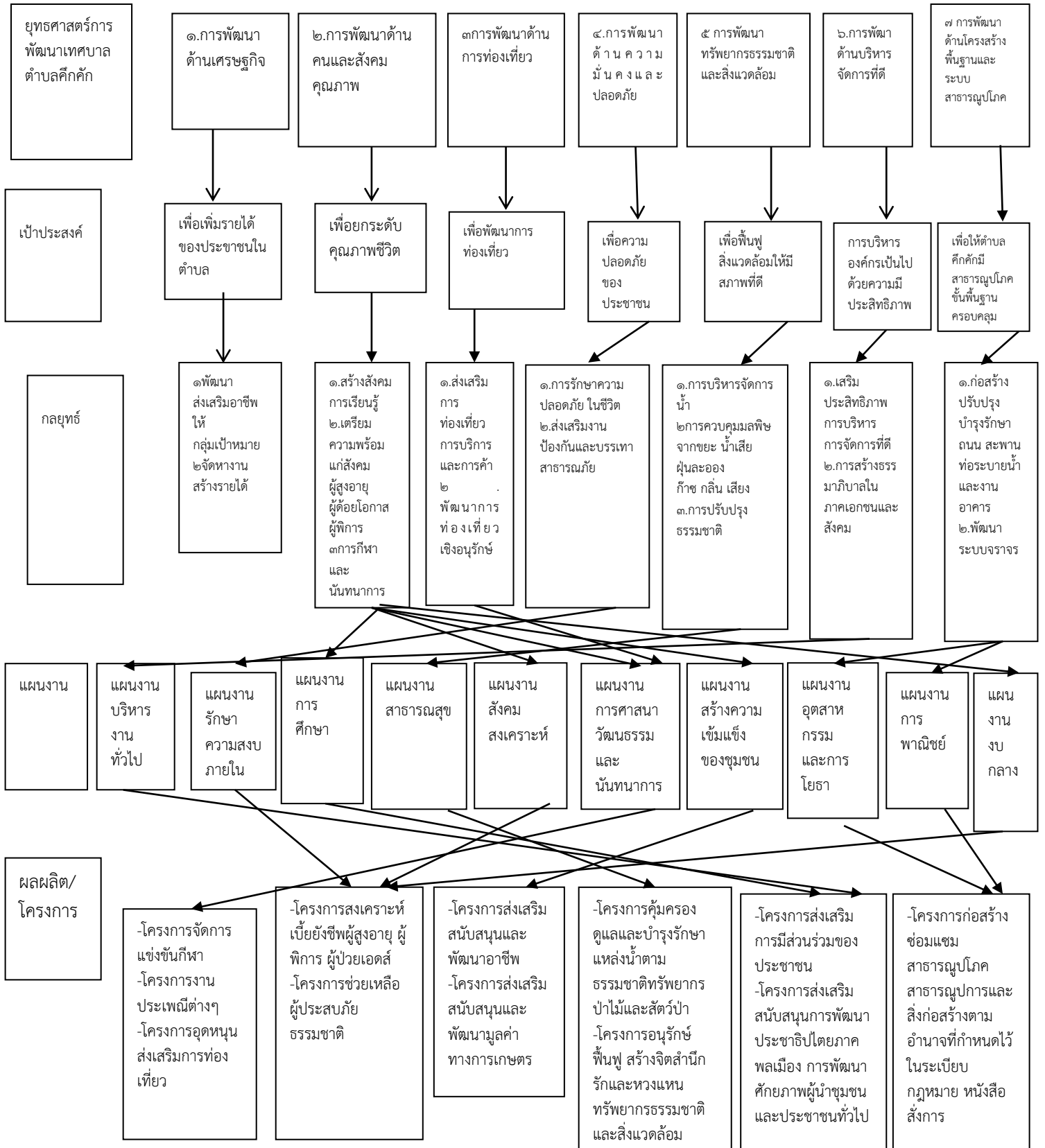
๔.) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน เนื่องจากเทศบาลตำบลคึกคัก บางพื้นที่เป็นชุมชนเมืองหนาแน่น แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนที่ได้มาตรฐาน เช่นการคัดแยกขยะ ก่อทิ้งลงถัง ซึ่งมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ตามการขยายตัวของชุมชนเมือง ปัญหามลพิษทางอากาศที่เกิดจากการเผาขยะของแต่ละครัวเรือน และปัญหาการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติโดยไม่มีการบำบัดน้ำเสียที่ถูกต้อง ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแวดล้อมชุมชนในอนาคตได้

๕.) ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาตะกั่วป่า การให้บริการในเขตเทศบาลตำบลคึกคัก ยังมีปัญหาไฟดับบ่อย ทำให้เกิดความไม่สะดวก และเกิดปัญหาในการทำงาน ดังนั้นจึงต้องมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เทศบาลมีความอยู่เป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนต่อไป

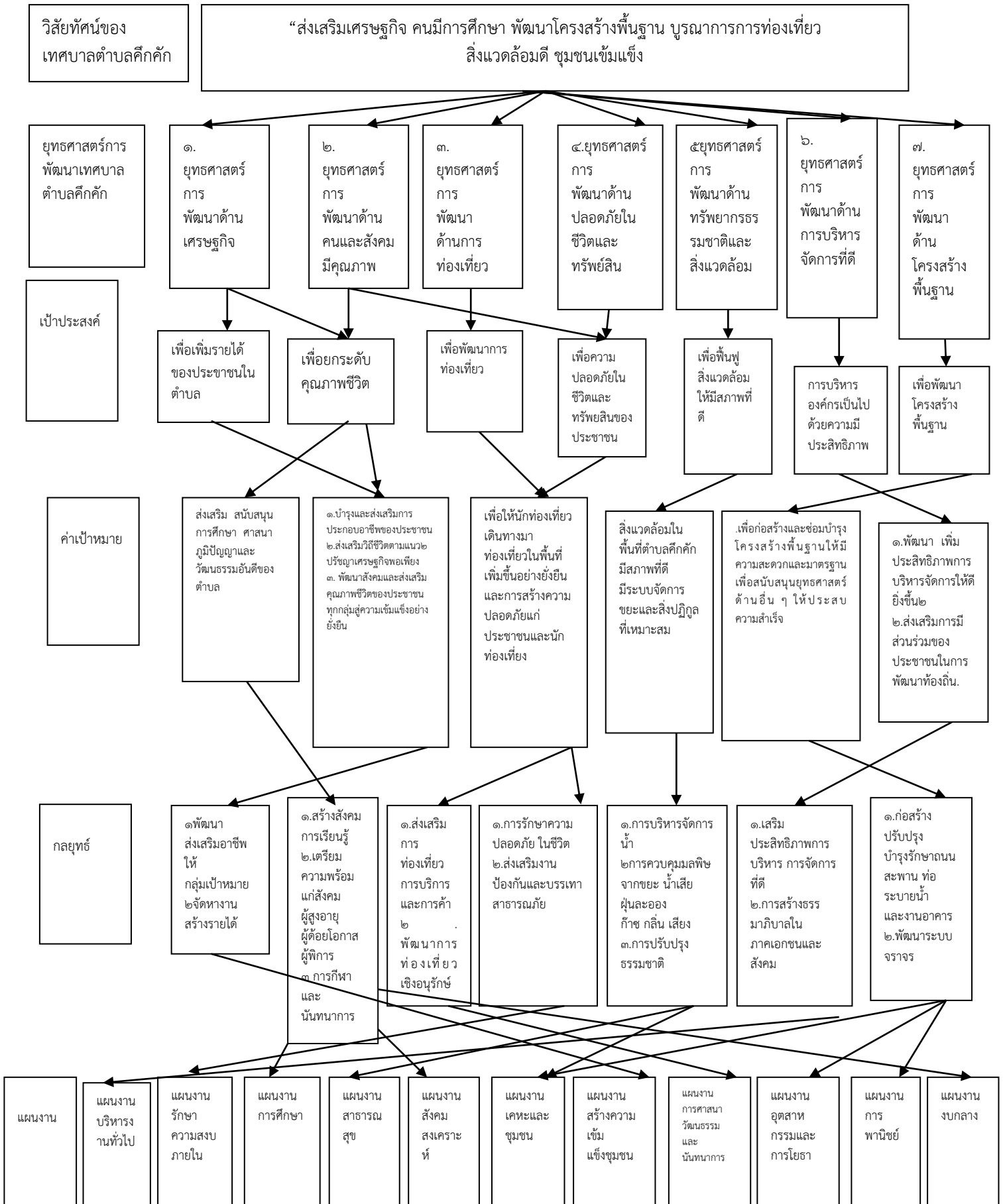
๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)
 โครงสร้างเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (Stragic map) ของเทศบาลตำบลคึกคัก

๓.๕ รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลคึกคัก	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/ โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
พัฒนาเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	๑.การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	-พัฒนาอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมายเพื่อนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	มีผู้สามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้	๑	๒	๓	๔	ปีละ ๑โครงการ	การจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพต่างๆ	-พัฒนาส่งเสริมอาชีพให้แก่กลุ่มเป้าหมายจำนวน ๔ โครงการ	สำนักปลัด	กองการศึกษา
คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	๒.การพัฒนาด้านคนและสังคมมีคุณภาพ	-ประชาชนมีคุณภาพมีความรู้คู่คุณธรรม	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความรู้	๓	๖	๙	๑๒	ปีละ ๓โครงการ	อุดหนุนอาหารกลางวันแก่ ๓ โรงเรียน	-โครงการอุดหนุนอาหารกลางวันแก่ ๓ โรงเรียน	สำนักปลัด	กองการศึกษา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลศึกษาศัก	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	๒.การพัฒนาด้านคนและสังคมมีคุณภาพ	นักเรียนได้รับอาหารเสริมนมอย่างทั่วถึง	นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง	๔	๘	๑๒	๑๖	ปีละ ๔ โครงการ	โครงการอาหารเสริมนมแก่นักเรียนในพื้นที่	อุดหนุนอาหารเสริมนมแก่ ๔ โรงเรียน	กองการศึกษา	สำนักปลัด
คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม		ส่งเสริมการจัดประเพณีต่างๆ	ประเพณีได้รับการส่งเสริมสนับสนุน	๖	๑๒	๑๘	๒๔	ปีละ ๖ โครงการ	ส่งเสริมประเพณีที่ดีงาม	อุดหนุนประเพณีต่างๆ จำนวน ๒๔ โครงการ	กองการศึกษา	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาลตำบลคึกคัก	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
คนพंगा มีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	๒.การพัฒนาด้านคนและสังคมมีคุณภาพ	การส่งเสริมให้เยาวชนและประชาชนได้ออกกำลังกาย	เยาวชนประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงขึ้นอันเนื่องมาจากกาการได้ออกกำลังกาย	๘	๑๖	๒๔	๓๖	ปีละ ๘ โครงการ	การส่งเสริมสนับสนุนด้านกีฬา	โครงการส่งเสริมการกีฬา จำนวน ๓๒ โครงการ	กองการศึกษา สำนักปลัด	กองช่าง
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงประวัติศาสตร์	๓.การพัฒนาการท่องเที่ยว	พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ	การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น	๒	๔	๖	๘	ปีละ ๒ โครงการ	ส่งเสริมการท่องเที่ยว	โครงการสนับสนุนการท่องเที่ยว ๘ โครงการ	สำนักปลัด	กองการศึกษา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปทในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท	เป้าประสงค์ตามพันธกิจ	ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ/กิจกรรม	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
คนพั่งงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมน่าอยู่	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	๔.การพัฒนาด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น	๒	๔	๖	๘	ปีละ ๒ โครงการ	การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	โครงการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่ จำนวน ๘ โครงการ	สำนักปลัด	กองช่าง
คนพั่งงามีคุณภาพชีวิตที่ดีสังคมน่าอยู่	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	๕.การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ประชาชนอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี สุขภาพกายและสุขภาพจิตดี	พื้นที่ตำบลคึกคักมีสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น	๑	๒	๓	๔	ปีละ ๑ โครงการ		โครงการควบคุมมลพิษจากขยะน้ำเสียกลิ่นเสียง	กองช่าง กองสาธารณสุข	สำนักปลัด

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ในอปทในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย				ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยสนับสนุน
					๖๑	๖๒	๖๓	๖๔					
คนพังงามีคุณภาพชีวิตที่ดี สันคมนาอยู่	พัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม	๖.การพัฒนาด้านการบริหารการจัตการที่ดี	พัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น	พนักงานได้มีโอกาศในการพัฒนาความรู้ความสามารถ.ในการทำงานเพิ่มขึ้น	๑๐	๒๐	๓๐	๔๐	ปีละ ๑๐โครงการ	พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น	การเสริมประสิทธิภาพการบริหาร การจัตการในองค์กรจำนวน ๔๐โครงการ	สำนักปลัด กองคลัง กองช่างกองสาธารณสุข กองการศึกษา	

กับ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	จังหวัด	เทศบาล ตำบล คึกคัก		ผลผลิต/ โครงการ								หลัก	
ส่งเสริมและ พัฒนาการ ท่องเที่ยว เชิง นิเวศ	การพัฒนาการ ท่องเที่ยวเชิง นิเวศ และประวัติ ศาสตร์	๗.การ พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน	โครงสร้าง พื้นฐานที่ได้ มาตรฐาน ครอบคลุม ทั้งถึง		๑	๒	๓	๔	ปีละ ๑ โครงการ	ปีจำนวน โครงการ ส่งเสริมระบบ ประปาที่มี คุณภาพ ครอบคลุม และทั่วถึง เพิ่มขึ้น	โครงการ ส่งเสริม ระบบ ประปาที่มี คุณภาพ จำนวน ๔ โครงการ	กองช่าง	สำนักปลัด
ส่งเสริมและ พัฒนาการ ท่องเที่ยว เชิงนิเวศ	การพัฒนา การท่องเที่ยว เชิงนิเวศและ ประวัติศาสตร์	๗.การ พัฒนา โครงสร้าง พื้นฐาน	โครงสร้าง พื้นฐานที่ได้ มาตรฐาน ครอบคลุม		๒	๔	๖	๘	ปีละ ๒โครงการ	จำนวน โครงการ ส่งเสริม ระบบไฟฟ้า สาธารณะที่ มาตรฐาน	โครงการ ขยายเขต ไฟฟ้า ๘ โครงการ	กองช่าง	สำนักปลัด

๔ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่ปฏิบัติการปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม	๑.แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	กองการศึกษา
๒.	การพัฒนาคนและสังคมมีคุณภาพ	บริหารงานทั่วไป บริการชุมชนและสังคม	๑.แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒.แผนงานการศึกษา ๓.แผนงานสาธารณสุข ๔.สังคมสงเคราะห์ ๕.แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๖.แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๗.แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด กองการศึกษา กองสาธารณสุข สำนักปลัด สำนักปลัด กองการศึกษา สำนักปลัด	กองการศึกษา สำนักปลัด กองช่าง กองการศึกษา กองการศึกษา สำนักปลัด กองการศึกษา
๓.	การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๒.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัด กองช่าง	กองการศึกษา สำนักปลัด
๔.	การพัฒนาด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	บริหารทั่วไป	๑.แผนงานรักษาความสงบภายใน ๒.แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด สำนักปลัด	กองการศึกษา กองการศึกษา
๕	การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริหารทั่วไป	๑.แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒.แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด กองสาธารณสุข	กองสาธารณสุข สำนักปลัด

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๖.	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	บริหารทั่วไป บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒.แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัด สำนักปลัด กองช่าง	กองการศึกษา กองคลัง สำนักปลัด
๗.	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	บริหารทั่วไป แผนงานเคหะและชุมชน การเศรษฐกิจ	๑.แผนงานรักษาความสงบภายใน ๒.บริการชุมชนและสังคม ๓.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	สำนักปลัด กองช่าง กองช่าง	กองช่าง กองสาธารณสุข กองสาธารณสุข

กรอบและแนวทางในการติดตามและประเมินผล

กรอบในการติดตามและประเมินผล

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ ข้อ ๒๙ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

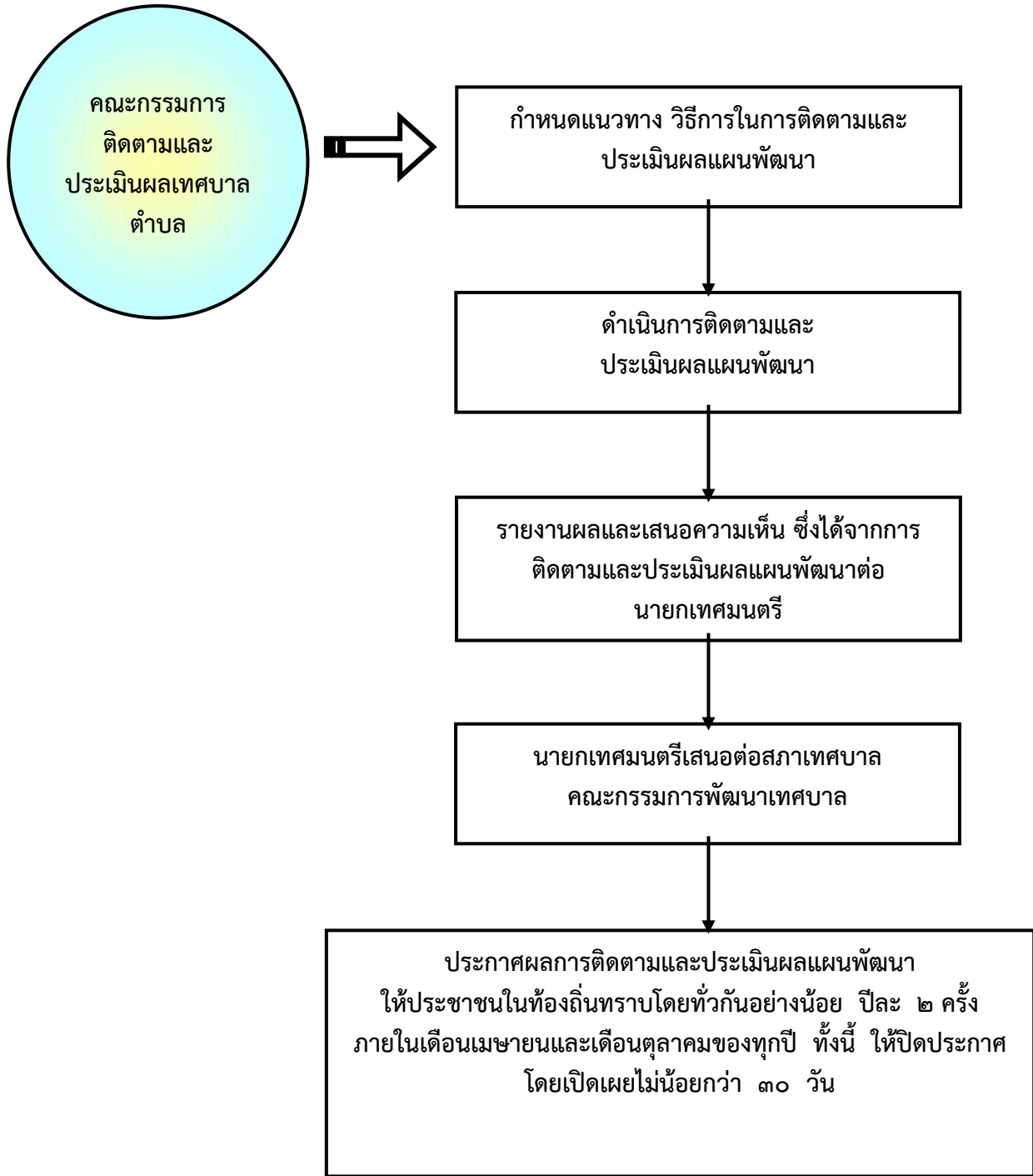
(๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก ที่ได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบฯ ต้องกำหนดแนวทาง วิธีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาล โดยให้มีการประชุมกำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลและออกพื้นที่สุ่มตรวจติดตามประเมินผลโครงการ/กิจกรรมที่ดำเนินงาน เพื่อการติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณของเทศบาลและใช้แบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของเทศบาล ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบฯ และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ให้สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการและแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับพื้นที่และสถานการณ์ภายนอก จึงต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และสรุปรายงานผลเสนอต่อนายกเทศมนตรี เพื่อนายกเทศมนตรีเสนอต่อสภาเทศบาล คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคักและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในเขตเทศบาลโดยทั่วกันตามลำดับต่อไป

ปัจจุบันการติดตามและประเมินผลนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการติดตามและประเมินผลเป็นการประเมินผลงานการปฏิบัติงานของปีที่ผ่านมา ว่ามีความสอดคล้องกับแผนงานที่ได้วางเอาไว้หรือไม่ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนอย่างแท้จริง เทศบาลตำบลคึกคัก ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระหน้าที่ที่จะต้องให้การบริการแก่ประชาชนชุมชน จึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดทำแผนติดตามและประเมินผล เพื่อวัดถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของการดำเนินการในด้านต่างๆ เพื่อใช้เปรียบเทียบการทำงานของปีที่ผ่านมาอีกด้วย โดยขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาสามารถจัดวางเป็นแผนผังขั้นตอนได้ ดังนี้

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่ดำเนินการอยู่ โดยที่การติดตาม หมายถึง กิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่ ประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงานให้ลุล่วง ค่าใช้จ่ายโครงการ/กิจกรรมสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้ กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการ/กิจกรรมไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เกิดปัญหาในการควบคุมคุณภาพของการดำเนินงาน เสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ/กิจกรรม

การประเมินผล คือ เป็นการรวบรวมผลการติดตามความก้าวหน้าของโครงการและการ ประเมินผลโครงการของทุกส่วนราชการเพื่อวิเคราะห์และประเมินผลการดำเนินงาน การตรวจสอบผลการดำเนินงานในระหว่างที่กำลังดำเนินการหรือภายหลังที่การดำเนินการสำเร็จเสร็จสิ้นไปแล้ว ซึ่งการประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกับการติดตาม การประเมินผลแผนงานจะเป็นการบ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร อันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนงานที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มี ๒ แบบ ดังนี้

๑. การประเมินผลเชิงปริมาณ

เป็นการประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินงานและการใช้ งบประมาณในแต่ละโครงการโดยพิจารณาจากเป้าหมายของโครงการที่ได้กำหนดไว้ในแผนดำเนินการและจำนวนงบประมาณที่ได้ใช้จ่ายจริง

๒. การประเมินผลเชิงคุณภาพ

เป็นการประเมินผลสำเร็จของโครงการที่มีลักษณะเป็น การจัดการอบรม/ศึกษาดูงาน โดยการประเมินผลความสำเร็จของเป้าหมายเชิงคุณภาพที่ได้กำหนดไว้ใน แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและแผนดำเนินการประจำปี โดยผู้รับผิดชอบโครงการจะต้องทำการสำรวจความคิดเห็น ของผู้เข้ารับการอบรม/ศึกษาดูงาน ที่มีต่อการดำเนินการในภาพรวมของโครงการ

ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือว่าเป็นข้อมูลย้อนกลับที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงและตัดสินใจในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

ระเบียบ วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

๒๕๔๘ หมวด ๖

ข้อ ๒๘ ได้กำหนดองค์ประกอบของคณะติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน โดยให้คณะกรรมการเลือกคณะกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการและกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขาธิการของคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการทั้งหมดให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

การติดตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นการตรวจสอบในระหว่างการดำเนินโครงการพัฒนาและกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมดในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น ว่าสามารถเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้หรือไม่ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถระดมความคิดในการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานที่จะสามารถนำไปสู่การบรรลุแผนที่กำหนดไว้ได้ เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผลการดำเนินงาน ได้แก่ แบบติดตามผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลคึกคัก ซึ่งประกอบไปด้วย การติดตามการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมและการเปลี่ยนแปลงโครงการ/กิจกรรม การติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ การติดตามโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานการประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี เป็นการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจริงเมื่อดำเนินโครงการ/กิจกรรมแล้วเสร็จ เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลคึกคักในภาพรวม ความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานในแต่ละยุทธศาสตร์และประเด็นการพัฒนา รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของชุมชนตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan นอกจากนี้ เทศบาลตำบลคึกคัก ยังได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลฯ เพื่อติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก ดังนี้

คำสั่งเทศบาลตำบลคึกคัก
ที่ ๕๑๒/๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก

.....

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามนัย ข้อ ๒๘ และข้อ ๒๙ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ประกอบด้วย

๑.นายชาติรี หลีเจ็ญ	สมาชิกสภา ทต.คึกคัก เขต ๑	ประธานกรรมการ
๒.นายนพพร ชนะภัย	สมาชิกสภา ทต.คึกคัก เขต ๑	กรรมการ
๓.นายนพดล นพฤทธิ์	สมาชิกสภา ทต.คึกคัก เขต ๒	กรรมการ
๔.นางรัชณี คมกล้า	ผู้แทนประชาคม หมู่ที่ ๒	กรรมการ
๕.นายสีทอง สงวนนาม	ผู้แทนประชาคม หมู่ที่ ๓	กรรมการ
๖.ผู้อำนวยการ รร.บ้านบางเนียง	ผู้แทนส่วนราชการ	กรรมการ

ครอบครัวจังหวัดพังงา	ผู้แทนส่วนราชการ	กรรมการ
๘. นายวัฒนา มิตรวงศ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. น.ส.บุญยานุช ทองลิ้ม	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. นายสุขเกษม สมบัติ	รองปลัดเทศบาล	กรรมการ
๑๑. นายสามารถ ภัคศิริรัตน์	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ รักษาการแทน หัวหน้าสำนักปลัด	กรรมการ
๑๒. นายศุภเดช แก้วมณี	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคักชุดดังกล่าว มีอำนาจหน้าที่
ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่นให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผล และเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละสองครั้งภายในเดือนเมษายนและภายในเดือนตุลาคมของทุกปี

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายและหากมีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดำเนินการประชุมกรรมการเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นต้นไป คำสั่งใดที่ขัดหรือแย้งกับคำสั่งนี้ให้ยกเลิกและใช้คำสั่งนี้แทน

สั่ง ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายสวัสดิ์ ตันแก่ง)
นายกเทศมนตรีตำบลคึกคัก

๑) การกำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผล

คณะกรรมการติดตามและประเมินผล กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผลโครงการ/กิจกรรม โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของแต่ละโครงการ/กิจกรรม ทั้งนี้ กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการ/กิจกรรมทุกครั้งที่ทำเนิการแล้วเสร็จและสรุปเป็น รายไตรมาส ระยะเวลาเดือน และรายงานให้ผู้บริหารทราบ เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผลอีกครั้งพร้อมสรุปผลในภาพรวมอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง แล้วรายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นนำเสนอ สภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในเขตเทศบาลทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้งภายในเดือนตุลาคมและ เมษายนของทุกปีและปิดประกาศไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

ระยะเวลาการรายงานผลการดำเนินงาน ดังนี้

รายไตรมาส

(๑) ไตรมาสที่ ๑	(เดือน ตุลาคม – ธันวาคม ๒๕๕๘)
(๒) ไตรมาสที่ ๒	(เดือน มกราคม – มีนาคม ๒๕๕๙)
(๓) ไตรมาสที่ ๓	(เดือน เมษายน – มิถุนายน ๒๕๕๙)
(๔) ไตรมาสที่ ๔	(เดือน กรกฎาคม – กันยายน ๒๕๕๙)

ระยะ ๖ เดือน

(๑) เดือน ตุลาคม ๒๕๕๘ – มีนาคม ๒๕๕๙
(๒) เดือน เมษายน – กันยายน ๒๕๕๙

เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๙ กำหนดให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและแผนการดำเนินงานเพื่อเป็นเครื่องมือในการใช้งบประมาณ และทรัพยากรต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความโปร่งใส เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นและตอบสนองความต้องการของประชาชน ถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีแผนพัฒนาท้องถิ่นที่ดีสักเพียงไรก็ตามแต่หากไม่สามารถบ่งชี้ถึงผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นได้ ก็ไม่สามารถที่จะบ่งบอกความสำเร็จของแผนพัฒนาท้องถิ่นได้

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องมีเครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบการดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือบรรลุเป้าหมายหรือไม่ อย่างไร ซึ่ง “ระบบติดตาม” และ “ระบบประเมินผล” จะเป็นเครื่องมือในการนำข้อมูลต่างๆ มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือแม้แต่ยุติการดำเนินงาน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลมี ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ เพื่อเป็นการวัดความสำเร็จของแต่ละยุทธศาสตร์ โดยมีแบบในการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ ดังนี้

แบบที่ ๑ เป็นแบบประเมินตนเองในการประเมินผลแต่ละยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะทำการประเมินและรายงานทุกๆ ครั้ง หลังจากที้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการตามแผนพัฒนา

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการประเมิน	มีการ ดำเนินการ	ไม่มีการ ดำเนินการ
๑ คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล		
๑.๑ มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
๑.๒ มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลเพื่อจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
๑.๓ มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ		
๑.๔ มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
๑.๕ มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
๑.๖ มีคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลพิจารณาวางแผนพัฒนา		
๒ การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล		
๒.๑ มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของเทศบาลมาจัดทำฐานข้อมูล		
๒.๒ มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน		
๒.๓ มีการวิเคราะห์ศักยภาพของเทศบาล (SWOT) เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาเทศบาล		
๒.๔ มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาเทศบาลที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น		
๒.๕ มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาเทศบาลที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด		
๒.๖ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน		
๒.๗ มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาเทศบาล		
๒.๘ มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา		
๒.๙ มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา		
๒.๑๐ มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์		

การติดตามและประเมินผลโครงการเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการวัดผลความสำเร็จของแต่ละโครงการโดยมีแนวทางในการติดตามและประเมินผลโครงการ ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการดำเนินงานทั้งปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการดำเนินงานทั้งปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แนวทางการพัฒนาและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนาประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	๕
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	๕
๕.๓ จำนวนวัตถุประสงค์มีความเหมาะสมกับโครงการ	๓
๕.๔ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	๕
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้อง ต่อเนื่องกับระยะเวลาปี (๓ ปี)	๓
๕.๖ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	๔
๕.๗ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	๕
๕.๘ มีงบประมาณที่ผ่านมา ๔ ปีย้อนหลัง ตามความเป็นจริง	๓
๕.๙ โครงการแต่ละโครงการครอบคลุมระยะเวลา ๔ ปี ทุกโครงการ	๕
๕.๑๐ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	๕
๕.๑๑ ตัวชี้วัด (KPI) วัดได้ถูกต้องตามหลักของการจัดทำโครงการ	๔
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับโครงการ	๕
๕.๑๓ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๕
๕.๑๔ หน่วยงานรับผิดชอบหลักสอดคล้องกับ แบบ ยท. ๐๓ และ แบบ ยท. ๐๔	๓
รวม	๑๐๐

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ เทศบาลตำบลคึกคักเลือกใช้แบบการประเมินตนเองตามข้อที่ ๑๐ แบบการประเมินตนเอง (SELF –assessment Model) เพื่อวัดผลการดำเนินงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ในส่วนของผลสรุปผลการพัฒนาในเชิงปริมาณ คือ ประชาชนในพื้นที่ที่มีจำนวนถนน ไฟฟ้า และสาธารณูปโภค เพิ่มขึ้น ผลในเชิงคุณภาพคือ ประชาชนในพื้นที่ที่มีความสะดวกในการคมนาคมเพิ่มขึ้น มีไฟฟ้า ประปาใช้อย่างทั่วถึง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผลที่ได้รับคือประชาชนมีคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอันเนื่องมาจากการพัฒนาของเทศบาลตำบลคึกคัก

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่ออนาคต

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลคึกคัก เกิดจากการรับฟังความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ โดยรูปแบบของการจัดทำประชาคมท้องถิ่นเพื่อนำปัญหาความต้องการของประชาชน นำสู่การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลคึกคัก แต่อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาการจัดทำแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา จะอยู่ในช่วง มกราคม-พฤษภาคม ซึ่งช่วงเวลาที่เป็นฤดูกาลการท่องเที่ยวในพื้นที่ ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมมีจำนวนน้อย ซึ่งการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุมประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจำเป็น ต้องปรับเปลี่ยนเวลาตามความเหมาะสมของแต่ละสภาพพื้นที่ และการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการประชุมประชาคม เพื่อนำปัญหาความต้องการที่แท้จริงของประชาชนในพื้นที่ นำมาจัดทำเป็นแผนพัฒนา อันจักทำให้การพัฒนาตอบสนองความต้องการอย่างแท้จริงและจัดทำแผนพัฒนาตามลำดับความสำคัญของปัญหา

อนึ่งการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔) เป็นการปรับเปลี่ยนรูปแบบเนื้อหาใหม่จากแผนพัฒนาสามปีเป็นแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในปีแรกอาจยังไม่มีความพร้อมมากนัก อันเนื่องมาจากการจัดทำเป็นกรจัดทำแผนพัฒนาที่ปรับเปลี่ยนเนื้อหาใหม่ และด้วยระยะเวลาการจัดทำอันสั้น ทำให้การจดทำไม่เรียบร้อยมากนัก แต่ในการจัดทำแผนพัฒนาในปีต่อไป การจัดทำแผนพัฒนาจะมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เนื่องจากเคยมีประสบการณ์ในการได้จัดทำมาแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีมาแล้ว

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลการพัฒนา

ข้อสังเกต ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

ประชาชนในพื้นที่บางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการประชุมประชาคม เพื่อนำปัญหาความต้องการเข้าสู่การจัดทำแผนพัฒนา ประกอบกับช่วงเวลาในการประชุมประชาคมเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นช่วงที่ประชาชนประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยว เพราะอยู่ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว ทำให้ยังมีเข้าร่วมประชุมประชาคมจำนวนน้อย เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเพิ่มการประชาสัมพันธ์ หรือปรับเปลี่ยนเวลาในการประชุมประชาคม เพื่อให้มีประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความต้องการเพื่อจัดทำแผนให้มากที่สุด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาเกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ การจัดทำแผนพัฒนาในอนาคต จำต้องวางแผนการพัฒนาทั้งในระยะสั้น ระยะยาว เพราะพื้นที่ตำบลคึกคักอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลคึกคัก มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการขยายตัวทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งส่งผลทั้งด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการจ้างงาน ประชาชนมีงานทำ ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจยังส่งมีประชาชนเข้ามาในพื้นที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดปัญหาด้านต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาการระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ปัญหาด้านน้ำเน่าเสีย ปัญหาเรื่องโรคติดต่อ ปัญหาด้านขยะและสิ่งปฏิกูล ดังนั้นเพื่อให้สามารถแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ทั้งปัจจุบัน และการวางแผนเพื่อรองรับต่อปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การแก้ปัญหาหน้าเสียหาย จำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังในในระยะสั้น และต้องมีแผนในการรองรับในระยะยาวและอย่างเป็นระบบ สามารถครอบคลุมปัญหาได้ทั้งตำบล เพราะฉะนั้นการวางแผน การมีวิสัยทัศน์ จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้การแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาย่อมทำให้เสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการแก้ปัญหาเมื่อปัญหาเกิดขึ้นแล้ว และเนื่องจากพื้นที่ตำบลคึกคักมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนบุคลากรเพื่อให้เพียงพอต่อปริมาณงาน เช่น งานด้านกฎหมาย งานด้านแผน และงานด้านสาธารณสุข เป็นต้น เหล่านี้จึงทำให้การพัฒนาตำบลคึกคัก เป็นการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ผลจากการพัฒนา

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน สามารถสะท้อนความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง การพัฒนาโดยการวางแผนล่วงหน้าเพื่อรองรับการแก้ปัญหาปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทำให้การพัฒนาในพื้นที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามการวางแผนที่วางไว้ ส่งผลให้เทศบาลตำบลคึกคักสามารถจัดทำบริการสาธารณะให้แก่ประชาชนในพื้นที่ตำบลคึกคัก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 1
การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 2
การพัฒนาด้านคนและ
สังคมมีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3

การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาด้านความมั่นคง

และความปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ 5
การพัฒนาด้าน
ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 6
การพัฒนาด้านการบริหารการ
จัดการที่ดี

ยุทธศาสตร์ที่ 7
การพัฒนาทางด้าน
โครงสร้างพื้นฐานและระบบ
สาธารณูปโภค

แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ. 25๖๑ - 256๔)

ของ

เทศบาลตำบลตึกตัก

งานนโยบายและแผน

เทศบาลตำบลตึก
อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา